

Pendents per al setembre

Pla Èxit,
Ciutadania en anglés,
desplegament de la LOE,
triennis i complements,
jornada...

CONTINUARÀ...

Un curs per a oblidar > 4

> 5

Font de Mora
provoca la
indignació de la
comunitat
educativa

> 6

La jornada
contínua
s'experimentarà
en cinc centres
de la Plana

> 8

Els nous
currículums
d'infantil,
a partir del
setembre

> 9

Entrevista amb José Antonio
Fernández Cabello:
"L'institut és un espai de promoció social
per als fills dels treballadors"

PENSADES

EL MORTER

Uniformar la diversitat?

Joan Blanco

Mai he dut uniforme. No recorde cap discussió amb ma mare sobre la roba "de diari" o "de mudar" que havia de posar-me perquè el meu repertori era més aïna limitat. No crec tampoc que el meu rendiment acadèmic es vera afectat per aquell llibertinatge indumentari. No vaig tindre problemes per a relacionar-me amb els companys -les xiques estaven a l'altra banda del pati- i, per tant, la meua socialització va ser "normal". La desigualtat no derivava de la roba sinó de les coses que altres tenien i jo no.

L'uniforme el duia la gent que estudiava en les mongetes. O els xinesos de la televisió: xiquets, xiquetes i persones majors, fins i tot el gran timoner Mao. Això sí que era igualtat. Però, de veritat eren iguals?

L'uniforme, que va nàixer amb les escoles de caritat i les lassallianes dels segles XVII i XVIII, que va guanyar adeptes amb la Revolució Francesa, ha tingut al llarg del temps justificacions diferents. A Cuba o Xile l'uniforme és obligatori. Fins i tot el mateix departament federal d'Educació dels EUA disposa d'un manual d'uniformes escolars. No negaré que uniformar xiquets i xiquetes té alguns beneficis, relacionats sobretot amb la sensació de pertànyer a un sistema educatiu diferent, d'elit, però, a quin preu? No existeix cap estudi rigorós que demostre que l'uniforme millora la disciplina i l'excel·lència en els estudis. S'invoca l'estalvi, tot i que l'uniforme està present en escoles que seleccionen l'alumnat pel seu nivell econòmic.

En els catàlegs d'uniformes escolars, es mostra un repertori exhaustiu de peces: vestit de cada dia, abric, xandall, roba esportiva, calçat,

camises... Potser l'uniforme evita la despesa en roba de marca, però al final la família acaba comprant en els grans magatzems uniformes confeccionats per les mateixes empreses "de marca".

L'uniforme escolar crea una falsa imatge d'igualtat que serveix sobretot per a fer ressaltar la desigualtat amb els altres centres. Però educar no és igualar artificialment, sinó acceptar i integrar les diferències, respectar drets i llibertats i fomentar la responsabilitat.

L'uniforme crea una falsa imatge d'igualtat que serveix per a ressaltar la desigualtat amb els altres centres

Però l'uniforme crea problemes. Alguns centres adverteixen als estudiants que eviten dur "roba indecent". D'alta banda una mínima part de centres privats permeten a les xiques optar entre falda i pantaló. Per cert, falda per damunt o per davall dels genolls? Altres països europeus han viscut autèntics conflictes quan s'ha intentat adaptar l'uniforme oficial a les diferents creences religioses. L'uniforme no esborra les diferències perquè la societat disposa d'altres referents potents que mostren les desigualtats socials, també en el si de l'escola. El sistema educatiu hauria de treballar per reduir les diferències i promoure la igualtat des del respecte a la diversitat (igualar l'aparença és més barat i menys compromés). Posats a igualar, podríem vestir d'uniforme els mestres i les autoritats educatives. Seria almenys una lliçó de coherència.

TEATRES DE L'ESCOLA

Paraules furtades

Jaume Martínez Bonafé

Les tenia damunt de la meua taula, les guardava en el meu cap i de vegades quedaven emmagatzemades en el meu cor. Les regalava i intercanviava amb el llenguatge. Viatjava amb elles i amb elles interpretava els nous paisatges que descobria. Però un dia em vaig adonar que havien desaparegut gairebé totes. Pel que sembla, van anar desapareixent a poc a poc, de manera que no me n'adonava. I ara no les trobe per cap banda. No les tenen els meus amics, ni les meues amigues, ni els meus alumnes, tampoc els meus veïns. Ja no estan entre els meus llibres, ni les meues cançons, ni els meus poemes.

Afortunadament em vaig despertar d'aquest malson i encara tinc temps de fer alguna cosa. De primer, estaré alerta en les meues vigílies, mai més no em tornarà ocórrer. En segon lloc, hauré de moure'm, buscar en altres llocs, en altres territoris. Finalment, encapçalaré —coordinar, potser— un gran diccionari. Serà el *Diccionari de les paraules desaparegudes*, de les paraules furtades, tal vegada. Ha de ser un moviment ampli, i amb un alt nivell de militància. Perquè estic segur que ens passa a molts. A tu no t'ha passat? No t'ha passat, per exemple, que t'haja desaparegut la paraula *capitalisme*? A mi sí, i també *imperialisme* i *emancipació* o *alienació*, i no diguem *lluïta de classes* o *revolució social*. N'és un exemple, perquè són moltes les que han desaparegut.

I, d'aquest fenomen o esdeveniment, no se'n salva ni l'escola. També ací han desaparegut paraules: *mestre company*, *educació popular*, *comunitat escolar*, *text lliure*, *cooperació*, *autogestió*. En aquest diccionari que, ja dic, em comprometo a coordinar, hi hauria d'haver un apartat per a les paraules transvestides, aquelles que

U creu que té les paraules a l'abast de la mà, o de la llengua, però després resulta que és mentida

són signe, però en van perdre el significat. En la meua facultat anomenen *assemblea* o *innovació* pràctiques socials que res no tenen a veure amb el seu sentit més radical, amb la seua força original. Això potser és pitjor, perquè u creu que té les paraules a l'abast de la mà, o de la llengua, però després resulta que és mentida. "Me'n vaig a un seminari de formació permanent" em va dir u, i després va resultar que eixia d'un espectacle depriment que a més havia de signar en no sé quin paperet. Un dia vaig fer una conferència en una "casa del poble", i va resultar que el poble estava en un altre lloc i que aquella tampoc no era la seua casa. Llavors, què els sembla la idea? Fem el diccionari? A vostè quines paraules li han furtat?

PA I ROSES

Sexualitat pensada i viscuda

Maria Lozano Estivalis

Segons una enquesta recent realitzada pel col·lectiu Lambda, dos de cada tres adolescents valencians creuen que els homosexuals estan discriminats en els centres escolars. El 85 % consideren incorrecte menysprear-los i el 77% es mostren a favor que tinguen els mateixos drets que els heterossexuals. No obstant això, només un 55% de les xiques i un 23% dels xics diu que acceptaria la seua pròpia homosexualitat.

La tolerància opera sovint en el nivell del discurs amb una progressió descoratjadora: "Vull que s'accepte la diferència, encara que m'incomode relacionar-me amb l'altre, però no suportaria ser distint." Podríem preguntar-nos, en el pla dels discursos, en quines altres coses estaríem disposats a cedir, però mai en allò que ens travessa vitalment.

Des de la posició de les identitats dominants i normatives al nostre entorn (home, heterossexual, blanc, estèticament correcte, d'edat productiva i capacitat de consum), acceptariem ser un altre?

Si ens preocupa l'homofòbia haurem de treballar sobre les contradiccions vitals i ideològiques que la sustenten

El debat sobre la igualtat de drets i el reconeixement de les diferències se situa en el terreny dels grans principis i així ha de ser treballat des de la institució escolar. No obstant això, l'aprenentatge dels valors i de les condicions bàsiques per a la convivència hauria de ser un aprenentatge viscut, sentit i processat, amb totes les seues contradiccions. L'escola és un espai on les identitats pensades i viscudes entren en conflicte i on han de negociar-se les condicions d'igualtat. L'Educació per a la ciutadania proposa una reflexió ètica sobre els principis generals que garanteixen la convivència al mateix temps que ha de servir per a processar el conflicte que sorgisca de les diferents conductes morals viscudes per l'alumnat. "L'ètica com a moral pensada i la moral com a moral viscuda", deia Aranguren.

L'obligatorietat d'establir una reflexió sobre temes com les opcions sexuals, l'afectivitat i les identitats de gènere és un repte per a l'educació formal. Si ens preocupa l'homofòbia haurem de treballar sobre les contradiccions vitals i ideològiques que la sustenten. Excloure aquests assumptes de la reflexió, com pretén el govern valencià, és una irresponsabilitat i una aposta per la desigualtat i l'exclusió.

EL PARDAL

Josep Herrero

A LA PORTA DE L'AULA

Quina escola, quina societat

Carme Miquel

A punt d'acabar el curs, la realitat dels resultats obtinguts al llarg de nou mesos de treball, s'imposa per damunt d'altres consideracions i són dues, bàsicament, les preguntes que hom hi sol fer: a) s'ha impartit la totalitat de continguts programats? b) l'alumnat ha assolit el nivell previst? És molt probable que hi haja un percentatge de respostes negatives més alt del desitjable i, segurament, amb l'informe *Pisa* planant sobre el món de l'ensenyament, algú sentirà sensació de fracàs.

Però el món educatiu és molt més que uns resultats acadèmics i la complexitat de la societat actual obliga a un replantejament total sobre el paper de l'escola i altres institucions i grups socials. Perquè les dues preguntes anteriors fan referència només a uns coneixements, que és allò susceptible d'avaluar amb xifres, però als centres educatius es deuen haver fet —o s'hi haurien d'haver fet— moltes més coses. A tall d'exemples:

-Activitats per a afavorir el desenvolupament personal, necessàries per a lluitar contra tot tipus de violència —almenys sis articles de la llei contra la violència de gènere fan referència a l'educació—. És a dir activitats per a afavorir l'autoestima, la convivència, la

La societat cada vegada redueix més els espais educatius alhora que introdueix més elements que interfereixen negativament en l'educació

capacitat de prendre decisions i la resolució pacífica de conflictes, entre d'altres.

-Activitats per a promoure l'interès cultural, com ara l'animació lectora, les visites a museus, etc.

-Activitats per a l'educació ambiental que, a més de coneixements, ha de recollir la sensibilització. I per a l'educació com a consumidors i per a l'educació viària i per a l'educació per a la salut. I per a utilitzar bé les noves tecnologies. I...

I les institucions d'ensenyament no disposen de temps (segurament tampoc de mitjans) per a tot. Per això és ben important replantejar-se quines funcions han de complir sense oblidar que xiquets i joves no només han de ser instruïts sinó que també han de ser educats. Però ens trobem davant el fet que la societat cada vegada redueix més els espais educatius (el familiar, per exemple) alhora que introdueix més elements que interfereixen negativament en l'educació. Per tot això, pense que l'escola, des d'infantil fins a la universitat, ha de fer una crítica important a la societat on vivim (sistema econòmic, política, mitjans de comunicació...) i exigir-li que assumisca ser una societat educadora. O no s'hi valdrà parlar de futur.

DES DEL SUD VALENCIÀ

Cap a on anem?

Tudi Torró

El mes de juny, als centres educatius, es caracteritza per les presses, l'ansietat i l'angoixa de no arribar. I a mi cada vegada em passa el temps més de pressa, com si estigués en una roda de fira veloç que m'impedeix gaudir del paisatge. Ara toca lliurar-ho tot: informes, seguiments, avaluacions, memòries, projectes..., tot barrejat amb l'admissió d'alumnes i les consegüents reunions, baremacions, reclamacions, matriculacions. A més, enguany, amb noves eines tecnològiques.

Quan escric aquesta columna encara no sé com haurà quedat l'aplicació del programa *Ítaca* que potser ens facilite el treball, tot i que costarà d'assimilar. Aquesta bogeria és impensable en qualsevol altre país d'Europa, però *Comunitat Valenciana/Spain is different!* No tenim temps d'assimilar tot l'allau de canvis "administratius" en uns terminis tan breus. Em recorden els supositoris administrats l'un darrere l'altre... Ja sabeu, si no se'ls dona temps perquè facen el seu camí, tornen a sortir per on

D'on traurem el temps per a assimilar tot el que ens emboteixen i ens forcen a engolir apressadament?

han entrat, però fets malbé i sense aconseguir l'efecte desitjat.

Cap a on anem? On queda la pedagogia, la metodologia, la reflexió i l'avaluació del que fem a l'aula? On són les persones objecte del nostre treball? On la relació amb les famílies? D'on traurem el temps per a assimilar tot el que ens emboteixen i ens forcen a engolir apressadament?

En els centres necessitem administratius per a gestionar les qüestions burocràtiques. En un món tan canviant com el que ens ha tocat viure, això ens permetria dedicar-nos a ensenyar, ser docents competents, organitzar la tasca pedagògica del centre, reflexionar sobre el treball i respondre a les necessitats de l'alumnat, les famílies i nosaltres mateixos. Com diu Eduard Punset, en *El viatge a la felicitat*, "El sistema educatiu actual reflecteix els valors i els criteris organitzatius de la nostra societat però, en realitat, ¿és útil per a la societat crear un model competitiu i no col·laboratiu? (...) Molts docents i pares intueixen que hi ha problemes greus en el model educatiu, del qual desconfien (...) Cal idear un sistema educatiu capaç de fomentar els valors de la col·laboració, cosa que només s'aconsegueix si els nens arriben a confiar en els altres i en el fet que a llarg termini els resultarà més beneficiós col·laborar que competir". Són unes reflexions que intuïsc molt llunyanes del quefer quotidià de les nostres escoles, per la dinàmica imposada per una administració que no sap cap a on es dirigeix. O sí?

EDITORIAL

L'ensenyament, en flames

Al cap de dos anys de l'aprovació de la Llei Orgànica d'Educació (LOE) l'educació, en la majoria de comunitats autònomes, està en peu de guerra. Les polítiques neoliberals i de privatització del servei educatiu, els desplegaments de la LOE o l'estatut bàsic de l'empleat públic han provocat la resposta dels afectats, independentment del color polític dels governants. Al maig han tingut lloc mobilitzacions arreu de l'estat. També hi ha hagut acords a les Balears, la Regió Murciana, Castella-la Manxa i Cantàbria. Durant la tramitació de la LOE, STES va alertar sobre la gravetat d'alguns dels seus epígrafs per a la xarxa pública i el professorat, el gran absent dels debats durant la tramitació al Congrés. Llevat dels STES, les organitzacions sindicals van fer costat al govern barata res. El 20 d'octubre de 2005 firmaven un acord, que es va presentar com la solució als problemes del sector. A punt de complir-se el tercer aniversari de la signatura, encara està per veure, entre altres promeses incomplides, el pagament dels famosos 60 euros. Alguns governs autonòmics com Catalunya i Andalusia han desplegat la LOE mitjançant lleis pròpies i altres, com Cantàbria o el País Valencià, les han anunciades. La llei d'educació de Catalunya introdueix en els centres públics el model de gestió empresarial, privatitzacions de

serveis incloses, i la municipalització. A Andalusia, amb la col·laboració d'altres sindicats i el rebuig del 70% del professorat, els plans "de qualitat" promouen la diferenciació salarial per objectius de rendiment acadèmic, que serveixen per a assenyalar el professorat com a responsable de les taxes elevades de fracàs escolar. Com a Castella i Lleó o Extremadura, amb permanències pagades, com es feia en els anys setanta, sense cap acord amb el professorat. A Canàries, el govern ha aconseguit una deshomologació brutal amb la resta del funcionariat. A Cantàbria i Galícia, el professorat ha protestat per les reduccions horàries en batxillerat. A Madrid, les mobilitzacions han respost a les radicals polítiques de privatització d'Esperanza Aguirre que ja, a més de lliurar sòl públic a l'empresa privada, entrega també el centre complet. Per privatitzar que no quede. D'autèntica vergonya cal qualificar el cas d'Astúries, on l'oposició a la carrera professional s'ha acompanyat de la indignació pel desmantellament del departament d'Educació. Amb aquesta mesura, el govern asturià dilueix l'educació entre el conjunt del sector públic.

I, mentrestant, la nostra Conselleria segueix fent passos en la seua particular escala privatitzadora de barraqueta. S'acaba el curs però no ens estranyarem de trobar-nos més sorpreses al setembre. Alerta!

ALL

A l'inquisidor alcalde de Castalla que, en la cloenda de la Trobada d'Escoles en Valencià de l'Alcoià i el Comtat, va prohibir l'actuació de dos grups locals de música.

OLI

Per a la comunitat de Rojales (Baix Segura), interessada a convertir els centres educatius en llocs de trobada i integració de totes les cultures, les autòctones i les de les persones nouvingudes.

ÈPOCA IV - Núm. 213 - Juny 2008 - SINDICAT DE TREBALLADORS I TREBALLADORES DE L'ENSENYAMENT DEL PAÍS VALENCIÀ. INTERSINDICAL VALENCIANA (STEPV-IV) - DIRECTOR: Joan Blanco **- CAP DE REDACCIÓ:** Rafa Miralles **- COORDINACIÓ:** Rosa Roig **- COL·LABORADORS:** Juan González, Pilar Gregori, Macu Gimeno, Sònia Ibàñez, Jaume Llopis, Helènia López, Vicent Mauri, Domènec Ortola, Toni Piera, Albert Sansano **- PRODUCCIÓ:** Pep Ruiz **- DISENY I MAQUETACIÓ:** Gràcia Ausiàs, Jordi Boluda, Amadeu Sanz **- CORRECCIÓ LINGÜÍSTICA:** Toni Soriano **- ADMINISTRACIÓ, REDACCIÓ I PUBLICITAT:** Juan de Mena, 18, baix. 46008 València. Telèfon 96 391 91 47 - Fax 96 392 43 34 - allioli.stepv@intersindical.org - www.intersindical.org/stepv **- IMPRIMEIX:** Bronte Graf, S. L. - Cullerers, 18. Alaquàs. - T. 961515017 **- TIRATGE:** 15.000 exemplars **- ISSN:** 1576-0197 **- DIPÒSIT LEGAL:** V-1.454-1981 **- FRANQUEIG CONCERTAT:** 46/075 **- INTERSINDICAL VALENCIANA - ALACANT:** Glorieta P. Vicente Mogica, 5-12. 03005 - T. 965985165 **- ALCOI:** Oliver, 1-5º. 03802 - T. 966540602 **- ALZIRA:** Avgda. Luis Suñer, 28-4t, p. 16. 46600 - T. 962400221 **- BENICARLÓ:** Plaça de l'Ajuntament, 3. 12580 - T. 964465283 **- ELX:** Maximilià Thous, 121-b. 03201 - T. 966225616 **- CASTELLÓ:** Marqués de Valverde, 8. 12003 - T. 964269094 **- GANDIA:** Sant Pasqual, 13 - 1r dta. 46700 - T. F. 962950754 **- VALÈNCIA:** Juan de Mena, 18. 46008 - T. 963919147 **- XÀTIVA:** Portal del Lleó, 8, 2º. 46800 - T. 962283067 **- UNIVERSITAT D'ALACANT:** Edifici Germà Bernàcer, b. Tel. 965909512 **- UNIVERSITAT JAUME I CASTELLÓ:** Ed. Rectorat. Campus Riu Sec. Tel. 964728812 **- UNIVERSITAT DE VALÈNCIA:** Blasco Ibàñez, 21. Tel. 963983018 **- UNIVERSITAT POLITÈCNICA DE VALÈNCIA:** Camí de Vera, s/n. Tel. 963877046 **- UNIVERSITAT MIGUEL HERNÁNDEZ (ELX):** Maximilià Thous, 121 b. Tel. 966225616 **- UNIVERSITAT CARDENAL HERRERA - CEU:** Alfara del Patriarca. Tel. 963877046 **- UNIVERSITAT CATÒLICA SANT VICENT FERRER:** Godella. Tel. 963877046

AUGMENTA EL DESCONTENTAMENT AMB LA CONSELLERIA D'EDUCACIÓ

STEPV creu necessari el relleu del conseller més incompetent de la història

2007/08: Un curs per a oblidar

Allioli

El curs 2007/08 va començar amb el regust amarg que havia deixat al juliol l'anunci de la concertació dels batxillerats. Tanmateix, la decidida intenció del govern valencià de fer

l'oposició al govern de l'Estat, sumada al gust pel gest histriònic de Font de Mora, han convertit el curs en una fila de desgavells i destrellats que han provocat la indignació de la comunitat escolar. El conseller, el pitjor de la història, ha

merescut, per això, ser batejat com a *Alejandro I el Ocurrente*. Per tot això, STEPV ha considerat que Font de Mora ha acumulat mèrits suficients per a demanar la seua dimissió immediata.

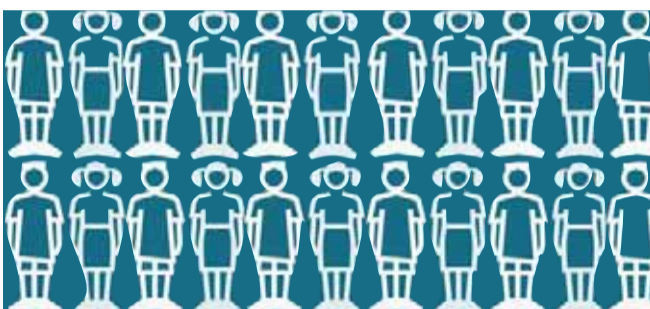
SETEMBRE

Conselleria retarda l'aplicació de la LOE

Amb la seua dèria d'instrumentalitzar l'ensenyament valencià al servei de les polítiques partidistes, la Conselleria decideix no aplicar la llei. Alhora, promou una intensa campanya propagandística del bo-llibre.

OCTUBRE

Les aules d'infantil i primària, massificades

El curs comença amb les aules d'infantil i primària massificades, sovint amb alumnes per damunt de les ràtios establides per la mateixa Conselleria. STEPV planteja també la qüestió retributiva: el professorat interí continua sense cobrar sexennis, els equips directius valencians són els més mal pagats de l'estat. L'administració, per fi, paga en la nòmina d'octubre els 30 euros que deu des del maig.

NOVEMBRE

Més inspectors i directors nomenats a dit per Conselleria

Set inspectors i quatre directors de cada deu, respectivament, són nomenats a dit per l'administració, obviat els procediments democràtics i els controls sindicals. Mentrestant, els centres segueixen patint la manca de personal i tornen a advertir de la necessitat que tenen de tindre, en les plantilles, educadors i educadores i personal d'administració i serveis.

DESEMBRE

Les escoles d'idiomes i l'educació especial, abandonades

Els pressupostos de la Generalitat per a 2008 no assignen cap partida al desenvolupament de la Llei d'Educació per part del departament que presideix el conseller Font de Mora. Les escoles oficials d'idiomes i els centres d'educació especial estan abandonats a la seua sort.

GENER

Els preus pugen més i els treballadors perden diners

La nòmina dels funcionaris públics puja un 2% mentre que l'IPC s'encarama al 4,1%. Un any més, les treballadores i els treballadors al servei de la Generalitat tornem a perdre poder adquisitiu.

FEBRER

Contra la concertació dels batxillerats

STEPV recorre contra l'ordre de concertació dels batxillerats i la Conselleria, seguint la seua estratègia favorita de desviar fons públics a les butxaques particulars, privatitza l'atenció psicològica als centres educatius. El consell escolar valencià insta l'administració a modificar el decret de drets i deures.

MARÇ

Pla Èxit, l'últim antull de Font de Mora

Quan semblava que s'havia mamprés una dinàmica negociadora positiva, l'antull del conseller del *pla Èxit*, que pretén que el professorat impartsca repassos durant l'estiu barata cap remuneració, frena tota possibilitat d'acords globals entre l'administració i els representants del professorat. Mentrimentres, la llei de FPA compleix 13 anys sense desplegament. L'administració ignora la Llei integral contra la violència de gènere.

ABRIL

Conselleria ofega l'ensenyament en valencià

La impossibilitat de gran part de l'alumnat per a continuar els seus estudis en valencià en el trànsit de la primària a la secundària, n'ofega el creixement. En aquestes condicions és difícil la recuperació i normalització del valencià. L'informe de STEPV sobre l'ensenyament en valencià denuncia la creació d'una doble xarxa, pública i privada. En aquesta última, la presència de l'idioma propi com a llengua vehicular és pràcticament testimonial.

MAIG

Els destrellats del conseller mobilitzen l'escola pública

Els continus desficiacs del conseller –l'últim, impartir l'Educació per a la ciutadania en anglès– provoquen la indignació de la comunitat escolar, que mamprén mobilitzacions. El *pla Èxit*, l'aprovació del decret de drets i deures, el deute amb les universitats públiques, la fallida del *programa Itaca* són botons de mostra del menyspreu de Font de Mora pel sistema educatiu del qual és màxim responsable.

AUGMENTA EL DESCONTENTAMENT AMB LA CONSELLERIA D'EDUCACIÓ

Concentració a València contra la política del conseller, el 21 de maig davant el Palau de la Generalitat / FOTO: A.S.

Les protestes del 10 de juny denuncien la negativa del conseller a negociar

Les últimes actuacions de Font de Mora provoquen la indignació de la comunitat

Allioli

El 21 de maig milers de persones es van concentrar en les tres capitals del País Valencià per denunciar la reducció de llibertats, les imposicions unilaterals i les modificacions no pactades de les condicions laborals. Aquella cita obrí un calendari

d'accions contra la política educativa del Consell. Les mobilitzacions anunciades per al 10 de juny pels sindicats STEPV, CCOO, UGT i CSI-CSIF, amb el suport de la Federació d'APA Gonzalo Anaya, denuncien la manca de negociació i la negació de la llibertat de càtedra que suposen les últimes mesures

aprovades pel conseller Font de Mora. El conseller ha obtingut, d'aquesta manera, la resposta contundent i la unitat d'acció dels sindicats, un fet desconegut des de fa anys. STEPV ha denunciat de manera reiterada la manca de inversions en educació i el fet que el conseller "utilitza el professorat i els

centres educatius per a fer política contra el govern central". "El sistema educatiu —ha advertit el Sindicat— no és cap broma, encara que Font de Mora crega que sí".

STEPV demana la dimissió del conseller "per situar-se al marge de la llei"

El Sindicat ha demanat la dimissió del conseller d'Educació perquè "se situa al marge de la llei i actua de forma irresponsable". L'STEPV ha anunciat que recorrerà contra l'ordre d'Educació per a la ciutadania perquè "vulnera tres principis reconeguts en normes superiors. Primer, l'autonomia organitzativa dels centres educatius i el respecte a les llengües reconegudes en l'Estatut d'autonomia, valencià i castellà. En segon lloc, només la

llengua estrangera s'ha d'impartir en l'idioma corresponent. I tercer, és el Reial Decret del Ministeri d'Educació el que fixa el currículum".

Pel que fa a l'ensenyament de Ciutadania que vol establir Font de Mora, ha denunciat l'STEPV, "l'alumnat valencià no podrà conèixer les causes que provoquen la violació dels drets humans, la pobresa i la desigualtat" o no es podrà "reconèixer com a membre d'una ciutadania global", ni tampoc

podrà estudiar "els fonaments del mode de vida democràtic", perquè aquests continguts n'han sigut suprimits. Les noves disposicions "vulneren la normativa d'avaluació de l'alumnat i representen una intromissió en la llibertat de càtedra, ja que permet la possibilitat d'aprovar l'assignatura amb un treball".

"La inversió que el conseller ha anunciat en la seua particular batalla amb el govern espanyol hauria de destinar-se a cobrir

necessitats estructurals que arrossega l'ensenyament valencià, com ara les substitucions i les baixes en els centres". L'STEPV considera que la política de Font de Mora "deixa sense resoldre els grans temes pendents del sistema educatiu valencià". El Sindicat ha advertit que la publicació de l'ordre anunciada "complicarà l'organització dels centres de secundària i condicionarà greument els horaris de l'alumnat i el professorat".

La inspecció realitza interrogatoris al professorat que pot impartir Ciutadania

La Direcció General de Personal ha donat instruccions a la inspecció educativa perquè arrebegue informació en els centres sobre les disponibilitats i titulacions del professorat de Filosofia, i Geografia i Història per impartir en anglès Educació per a la ciutadania. Com han denunciat docents afectats, la inspecció ha practicat en alguns instituts "interrogatoris de dubtosa legalitat que podrien vorejar el xantatge". Algun

inspector ha arribat a insinuar que determinades comissions de serveis podrien resoldre's favorablement amb la bona disposició del professorat per a impartir l'assignatura.

L'STEPV ha recordat que "la responsabilitat de la inspecció educativa no és fiscalitzar la informació particular i personal del professorat, sinó detectar les mancances dels centres educatius, donar

suport a la tasca docent i ajudar a la planificació educativa". El Sindicat ha posat a la disposició de tot el professorat afectat per l'actuació inspectora els seus serveis jurídics i ha demanat la retirada de la instrucció que permet practicar interrogatoris. Finalment, ha exigint que es destruisca tota la informació arreplegada.

Des de 1997, la Conselleria d'Educació selecciona amb absoluta discrecionalitat els

docents que s'incorporen al servei de la Inspecció, ignorant els procediments legalment establits. L'STEPV ha demanat la negociació urgent d'un decret que regule les funcions de la inspecció, la convocatòria d'oposicions transparents i un sistema de proveïment accidental "que respecte els principis d'igualtat, mèrit i capacitat".

El govern valencià necessitarà quatre milions d'euros per a impartir Ciutadania en anglés

Un estudi elaborat per l'STEPV calcula que la impartició d'Educació per a la ciutadania en anglés costarà a la Generalitat uns tres milions d'euros en salaris per a l'ensenyament públic i 900.000 euros per al privat concertat. El Sindicat ha reclamat al conseller que explique d'on eixiran els diners

que necessita per a aplicar la seua proposta, i quines partides retallarà del pressupost. L'estudi del Sindicat planteja que els centres educatius no disposen de professorat per a impartir Ciutadania en anglés, ja que la competència lingüística que requereix aquesta matèria no és l'exigida per a

ingressar en el sistema educatiu valencià. "Aquest professorat —subratlla el Sindicat— ha d'estar disposat a itinerar per distints centres, ja que amb una hora setmanal per grup no es completa l'horari lectiu d'un docent de secundària". D'altra banda, a les empreses editorials no els resulta atractiva

la proposta de Font de Mora: "Fer llibres en anglés d'una assignatura que es farà en valencià o castellà no és una inversió rendible", ha indicat una font del sector editorial valencià.

ENSENYAMENT

La normativa permet que es presenten projectes abans de l'acabament del curs 2007/08

La jornada contínua s'implanta de manera experimental en cinc centres educatius de Castelló de la Plana

Allioli
És la primera vegada que una disposició oficial de la Conselleria d'Educació autoritza la jornada continuada en centres d'infantil i primària. El Diari Oficial (DOCV) del 8 de maig publica una resolució de la Secretaria Autonòmica que "autoritza, en el marc del programa experimental aprovat per esta resolució la jornada contínua i la realització de tallers i altres activitats en horari de 15 a 17 h oferits per l'Excm. Ajuntament de Castelló en alguns centres CAES". Els centres autoritzats per a implantar la jornada en el curs 2008/09 són els col·legis públics Illes Columbrets, Sant Agustí i Guitarrista Tárrega, i l'institut Bovalar, tots de la capital de la Plana. Altres centres de la ciutat intenten ara presentar els seus projectes, avalats pels consells escolars i una part majoritària de les famílies. L'STEPV considera que la mesura confirma les seues anàlisis sobre

la qüestió. "Amb la normativa vigent l'administració no pot negar-se a autoritzar un projecte participat democràticament que s'adapta a les necessitats reals dels centres educatius. La Conselleria ha d'autoritzar experimentalment totes les peticions que es presenten abans de finalitzar el curs 2007/08". El Sindicat, que ha sol·licitat una mesa de negociació per debatre les noves propostes, "anima els centres a convocar consells escolars i a consultar els pares i les mares per sol·licitar la modificació de la regulació legal de la jornada".

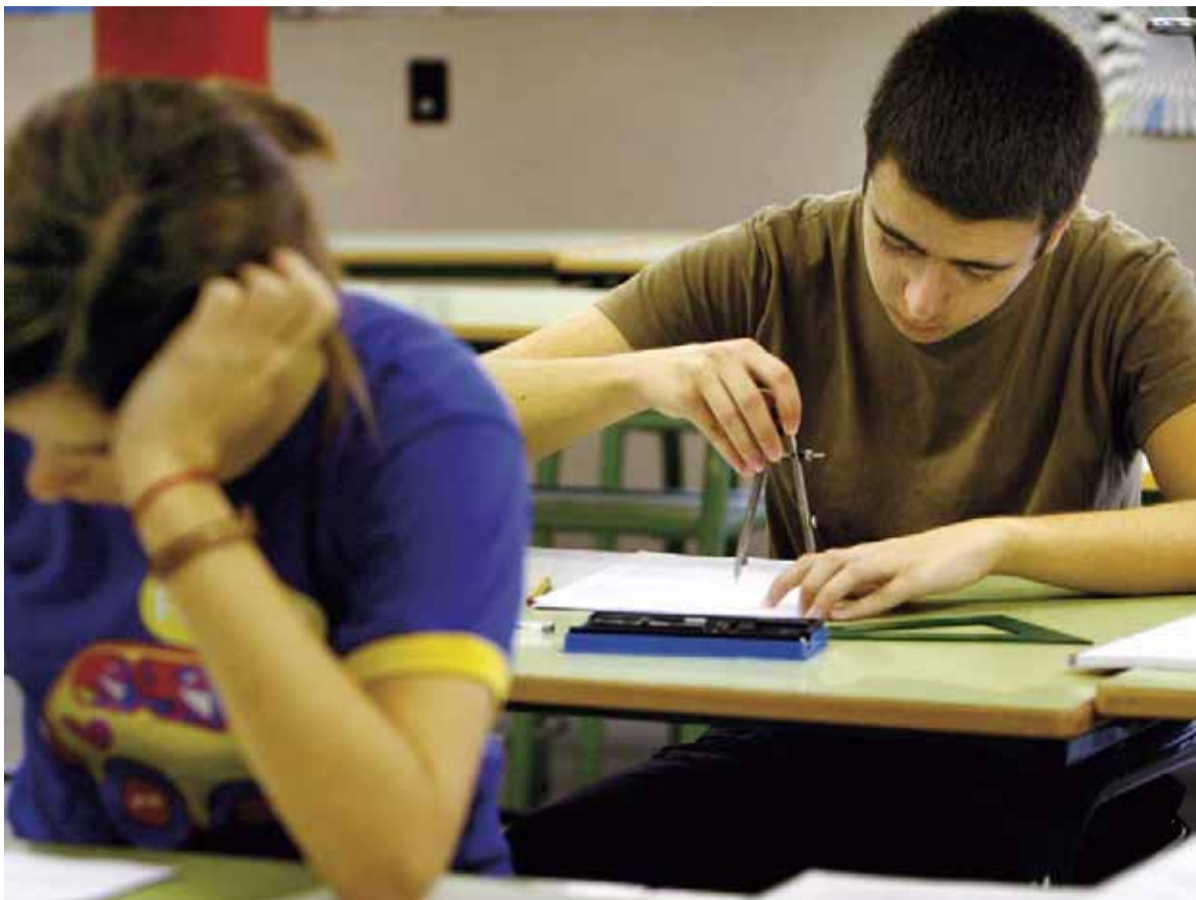

FOTO: TANIA CASTRO

STEPV i AFID signen una carta de relacions

Allioli
L'associació de funcionaris interins docents (AFID-CV) i l'STEPV han signat una carta de relacions per intensificar la cooperació entre les dues organitzacions, compromeses "en la defensa del professorat interí, el conjunt del professorat i la millora del sistema educatiu". Els dos sindicats han acordat participar conjuntament en els òrgans de negociació i representació, i concórrer junts, amb la sigla de l'STEPV, en les eleccions de 2010. Ambdós sindicats consideren que "el professorat interí, que demostra

cada dia la seua capacitat professional, forma part del sistema educatiu". Per això, exigeixen que "el lloc de treball que ocupa aquest personal, deixi de ser temporal i es transforme en fix". Per fer-ho possible, reclamen la negociació d'"un nou acord que reculla les reivindicacions històriques del col·lectiu docent interí, i critiquen "la paràlisi de la negociació durant els darrers anys dels assumptes referits al professorat interí, així com l'impagament dels triennis previst en l'Estatut Bàsic de l'Empleat Públic. La carta de relacions signada

entre AFID i STEPV consolida el treball unitari dels últims anys, en el quals ambdues organitzacions han compartit la mateixa visió de la política educativa, les alternatives sindicals i les respostes a la problemàtica laboral del professorat, particularment l'interí. Durant aquest període han impulsat mobilitzacions i actes unitaris contra la Llei de Qualitat i la Llei d'Educació (LOQE) i d'altres a favor de l'ensenyament públic, l'accés del professorat interí i la millora de les seues condicions de treball. AFID i STEPV també van convocar de manera conjunta la jornada de vaga en l'ensenyament del 29 de març de 2007.

Educació vol retallar la tercera part dels continguts de Filosofia en primer de batxillerat

Allioli
La Conselleria d'Educació pretén reduir, en una tercera part, la càrrega lectiva de l'assignatura de Filosofia que s'imparteix en primer de batxillerat. Tant l'assemblea de professorat de secundària com l'assemblea d'estudiants de Filosofia, en la reunió conjunta del 9 de maig, van manifestar la seua oposició a la retallada que conté l'esborrany sobre el currículum de batxillerat elaborat per la Direcció General

d'Ensenyament. La qualitat de l'ensenyament de la Filosofia i de l'educació pública, indiquen en un comunicat, es veuran afectades si prospera el pla de la Conselleria. STEPV ha manifestat el seu suport a les mobilitzacions acordades pels col·lectius afectats.

ADÉS I ARA

Autoorganitzar-se

Vicent Esteve

Pel març de 1980, els ensenyants anaven de vaga. Feien front a l'anomenat *Estatut de centres*, la regulació del funcionament dels centres, és a dir, les possibilitats d'instal·lar o no la democràcia. La democràcia és una forma sempre complexa de funcionar col·lectivament. I on hi ha professorat, alumnat i pares i mares, amb interessos directes, ho és més. L'*Allioli* d'aquell més reproduïa un treball, signat per Lluís Navarro i Maria Micó, titular "Autoorganitzar-se. Una manera més de rebutjar l'Estatut de Centres". Ja es veu que es tractava d'oposar-se, en la pràctica, a una concepció autoritària de la gestió en el centre educatiu. Era l'experiència de molta gent, concretament, del CP Obispo Amigó, de Massamagrell.

En aquesta escola, a més dels òrgans unipersonals i col·lectius actuals, hi havia comissions mixtes (pares-mestres) i assemblees generals, igualment mixtes. A

més, aleshores hi havia el "problema" d'haver d'elegir la direcció del centre, avui "solucionat" per la via digital i/o la de les aparences democràtiques. Els autors acabaven l'article fent referència a les "dificultats, que mai no en manquen": la por del que és desconegut (la democràcia participativa), la primera; que el professorat no visqués al barri, ni tan sols al poble, un condicionant per a les relacions personals; que les comissions no foren paritàries, una mostra de desconfiança; la manca de pràctica en gestió d'equip; i, és clar, els entrebancs de l'administració. Entre les perspectives, "la de continuar, malgrat tot, un projecte propi de

Al director de l'escola d'Almoines el troben culpable de respondre a les decisions preses democràticament

democratització de l'escola", afirmaven, "tot coratjosos".

Uns marcians, els de Massamagrell? No gens. Recentment, el director de l'escola d'Almoines ha estat desqualificat per l'administració, que ha intentat impedir la pròrroga en el seu càrrec, a què té dret. El troben culpable de respondre contínuament a les decisions preses democràticament pels òrgans de l'escola: claustre, equip directiu, consell escolar, òrgans que li donen suport per unanimitat. Al frau democràtic que suposa que la direcció d'un centre la trie una comissió "mixta" (escola-administració) numèricament decantada cap al costat de l'administració, se suma la desqualificació directa i efectiva de qui hi té darrere tota la comunitat educativa perquè, ara igual que abans, és l'expressió més genuïna de la seua capacitat d'autoorganitzar-se.

Les escoles de 0-3 anys seran 'centres educatius', en aplicació de la LOE

Els nous currículums d'Infantil s'implantaran a partir del setembre de 2008

Allioli

En aplicació de la Llei d'Educació (LOE), el curs escolar 2008/09 començaran a implantar-se els nous currículums corresponents als dos cicles de l'etapa d'Infantil. A partir del nou marc legal (decrets 37/2008 i 38/2008, DOCV, 3/4/2008), tots els centres hauran d'adequar els currículums dels seus projectes educatius. També caldrà actualitzar les programacions d'aula.

NOVETATS MÉS RELLEVANTS DEL DESPLEGAMENT NORMATIU

Caràcter educatiu dels dos cicles. Consideració de les escoles de 0-3 anys com a "centres educatius".

Acostament de l'alumnat a les tecnologies de la informació i la comunicació.

Iniciació al coneixement d'una llengua estrangera, especialment en l'últim curs.

Iniciació en la lectoescriptura. L'aula com a context alfabetitzador que facilita el descobriment i l'ús dels codis oral i escrit, d'acord amb les possibilitats de l'alumnat. Activitats d'animació lectora. Organització de biblioteques d'aula i de centre.

Nous objectius relacionats amb noves realitats: convivència, resolució pacífica de conflictes, respecte envers altres cultures...

Reorganització dels continguts en tres àrees: coneixement de si mateix i autonomia personal; medi físic, natural, social i cultural; llenguatges: comunicació i representació.

LES REIVINDICACIONS D'INFANTIL

Les principals exigències de l'STEPV en relació amb l'educació infantil són:

- Suport a mestres d'altres especialitats quan els ensenyaments impartits ho requereixen, com ara la iniciació en l'aprenentatge d'una llengua estrangera (article 92.2 LOE i article 2.4 del D/38).
- Traspàs de tot el personal dels centres d'Infantil a la Conselleria d'Educació.
- Incorporació del personal docent en les plantilles d'aquests centres.

En primer cicle, una persona que farà les funcions de direcció, una educadora per grup/aula i una educadora més de suport per cada tres grups. En els centres de segon cicle, una mestra per cada grup/aula i una mestra més de suport per cada tres grups.

- Elaboració d'un reglament orgànic i funcional per als centres d'Infantil.
- Publicació immediata de la nova ordre d'avaluació de l'educació infantil.

FOTO: TANIA CASTRO

El crit del personal educador i fisioterapeuta

Durant els últims anys, l'STAPV ha treballat de valent per implementar un ventall de propostes orientades a vertebrar i cohesionar el personal de suport educatiu, una condició prèvia per a abordar la delimitació del perfil professional del col·lectiu d'educadors i fisioterapeutes de la Generalitat, que mereix un espai propi dins del sistema educatiu.

Les concentracions del 20 de maig a les tres capitals del País Valencià van palesar la vitalitat d'uns treballadors i treballadores que no accepten l'immobilisme del govern valencià que segueix condemnant-los a malviure a cavall entre les conselleries d'Educació i la d'Administracions Públiques.

Les concentracions del 20 de maig exigeixen l'adscripció a Educació

En la lluita per la dignificació professional, les companyes i companys de l'STAPV reivindiquen l'adscripció orgànica i funcional a Educació, el ple reconeixement del caràcter educatiu de la seua tasca, l'adequació de les retribucions al nivell de responsabilitat que han d'assumir i l'equiparació al calendari i l'horari docents, així com la millora en les condicions laborals.

STAPV, que sempre ha defès l'adscripció del col·lectiu a Educació, va presentar fa dos anys a les dues conselleries un manifest a què s'havia adherit vora 90 per cent del personal. El document exigia l'adscripció i la classificació docent, amb la convicció que la proposta, a més de millorar les condicions laborals, reforça el dret de l'alumnat a rebre la millor atenció educativa. El col·lectiu anuncia la convocatòria de noves mobilitzacions si l'administració continua fent cas omís de les demandes del sector.

Breus

El professorat de les escoles d'idiomes segueix exigint el nivell màxim del marc europeu

Per tal de certificar el nivell C1 establert pel marc de referència europeu en l'ensenyament reglat de les llengües, equivalent al nivell avançat de les escoles d'idiomes (EOI), el Sindicat ha sol·licitat a la Conselleria d'Educació que inste el Ministeri d'Educació a modificar la normativa que fixa els aspectes bàsics del currículum dels ensenyaments d'idiomes de règim especial. L'administració valenciana, que preveu oferir cursos monogràfics de nivell C1 en funció de la demanda

d'aquestes activitats, no ha respost a les demandes del professorat de les EOI, que exigeixen la certificació del nivell C1 en el nivell avançat. La Conselleria d'Educació té previst inaugurar en 2008/09 nou centres d'ensenyament d'idiomes de règim especial, entre seus principals i extensions, tot i que encara no ha informat de les poblacions on s'ubicaran aquests centres. Tant Llíria com Elda podrien comptar al setembre de 2008 amb una nova escola d'idiomes.

Els centres de FPA podran disposar d'un reglament específic

El plenari de la mesa dels agents socials per la Formació de les Persones Adultes (FPA) ha aprovat una proposta de reglament orgànic i funcional (ROF) específic per aquests centres que serà presentat a l'administració en la mesa sectorial d'educació. El document, elaborat per una comissió mixta de docents, alumnes i representants sindicals, arreplega aspectes com la dimensió territorial de la FPA, la tipologia del professorat, la participació de l'alumnat en la gestió i els programes formatius que es desenvolupen en

aquests centres específics. El ROF dels centres de FPA pretén resoldre els desajustos organitzatius originats per la manca d'una normativa específica i la dispersió de les disposicions vigents.

La mesa de l'FPA demana negociar amb l'administració

La mesa d'agents socials per l'FPA ha demanat la constitució d'una mesa de negociació que aborde els principals problemes que pateixen aquests centres:

- Anàlisi, negociació i transformació de les places no ocupades, catalogades actualment com a 1er nivell del cicle II, per tal que puguen ser cobertes de forma definitiva pel professorat del cos de mestres.
  - Dotació de personal administratiu en tots els centres de més de 500 alumnes
  - Establiment d'un calendari de negociació d'un ROF propi.
  - Negociació dels horaris del professorat
- La mesa també ha demanat un informe detallat sobre la situació del personal docent que ha demanat transformar la seua plaça, del cos de mestres al de professorat de secundària.

El Consell segueix incomplint el compromís d'abonar els triennis al professorat interí

Economia deu diners a un de cada cinc docents valencians

Allioli

El conseller d'Economia segueix sense ordenar que s'abonen els triennis a tot el personal interí que treballa en els centres dependents de la Generalitat. Aquest col·lectiu representa vora un 18% del total del professorat valencià. Fernando de la Rosa, exconseller d'Administració Pública, va assegurar ara fa un any que la Generalitat pagaria d'ofici els triennis del personal interí. El Sindicat ha denunciat que l'administració "va passant-se la responsabilitat del pagament de la Conselleria d'Educació a la d'Economia, i segueix sense abonar el deute". STEPV insisteix a denunciar la Generalitat, que "incompleix l'Estatut bàsic de l'empleat públic". L'aplicació d'aquesta norma legal, aprovada ara fa un any, possibilita el reconeixement i el pagament de triennis al professorat interí.

La negativa de l'administració valenciana "provoca una discriminació afegida als interins i les interines, perquè tampoc no cobren els sexennis". STEPV ha

reivindicat des de sempre l'abonament dels triennis a tot el professorat interí.

Equips directius

La mesa sectorial d'Educació del mes de febrer va acordar establir un increment anual de 15 milions d'euros a distribuir entre els equips directius dels centres escolars. En distintes mesos de negociació, STEPV ha exigit a la Generalitat el pagament immediat d'aquests increments. En vista del retard de l'administració, el Sindicat s'ha adreçat als grups parlamentaris de les Corts perquè demanen explicacions al govern. "El Consell fa una política d'aparador, però es mostra incapaç de complir els seus compromisos amb els treballadors i les treballadores", ha denunciat el Sindicat.

FOTO: ARXIU

L'administració educativa anuncia al maig que no enviarà més professorat substitut als centres

Allioli

A mitjan maig, les tres direccions territorials d'Educació van comunicar als centres educatius que deixen d'enviar professorat interí per cobrir les baixes docents que es produïsquen fins a final de curs. La disposició administrativa ha motivat la protesta de STEPV que, fent-se ressò del malestar generat en diversos centres —els instituts de secundària la Nucua; Llopis Marí, de Cullera; Enric Valor, del Campello; Luis García

Berlanga, de Sant Joan; Pare Arques, de Cocentaina; Vicent Castell, de Castelló de la Plana, entre d'altres— la considera "especialment irresponsable".

"La situació no és nova", ha advertit el Sindicat. "El seguiment puntual que es fa de les baixes en els actes d'adjudicació permet constatar que tarden una mitjana de 10 dies a cobrir-se. Per exemple, en l'adjudicació del 25 d'abril, existia una baixa de 130 dies. Un total de 41 baixes havien

tardat 10 dies o més a ser cobertes i només 23 es van resoldre en els cinc dies posteriors a produir-se".

Substitucions per comarques

El Sindicat planteja que, per a garantir el bon funcionament dels centres, "les baixes s'han de cobrir en els tres dies següents a la comunicació a la Direcció Territorial corresponent, una mesura que permetrà avançar en la solució dels problemes que ara diu pretendre el pla Èxit". STEPV exigeix a l'administració que faça públiques les estadístiques de les hores lectives no impartides, "perquè la Conselleria arriba tard i malament a cobrir les baixes", i

assumisca la seua responsabilitat en el fracàs escolar

"La comarcalització de les substitucions pot millorar una situació com la que s'ha produït". El Sindicat ha denunciat que des de 2004 l'administració obri cada curs la negociació sobre les condicions laborals del professorat interí, "però es manifesta incapaç de tancar un acord que comarcalitze les substitucions, millore la gestió de les borses de treball i faça atractiu el treball a un col·lectiu que darrerament ha vist empitjorada la seua situació laboral".

El Sindicat exigeix que les baixes laborals es cobrisquen en tres dies

Breus

La Conselleria empara la desviació sistemàtica de l'alumnat immigrant cap a la xarxa pública

El síndic de greuges de Catalunya, Rafael Ribó, s'ha fet ressò de les denúncies sobre el procés de segregació de l'alumnat immigrant en el sistema educatiu català, escolaritzat en la immensa majoria en centres de titularitat pública. La xarxa privada, en canvi, registra uns índexs insignificants de presència d'alumnat nouvingut. La situació ha provocat la resposta de l'administració catalana, que

s'ha compromés a reconduir la situació.

Al País Valencià la bretxa escolar entre la xarxa pública i la privada és encara més acusada i, no obstant això, les autoritats públiques no mostren cap interès a redreçar-la. A pesar que les xifres de matriculació en centres públics en els darrers anys palesen una tendència a l'alça de l'alumnat nouvingut, la Conselleria d'Educació segueix ignorant la situació. L'administració empara els interessos de la patronal i prefereix boicotejar una de les mesures garantistes recollides en la LOE, com la constitució de comissions d'escolarització. El Sindicat considera que la gravetura de la situació exigeix l'obertura

d'"un ampli debat social sobre la distribució d'alumnat estranger, les mesures efectives d'atenció a la diversitat i el reforç educatiu, i les conseqüències del desviament sistemàtic d'alumnat sobrevingut, majoritàriament immigrant, cap a centres públics". STEPV i CAT han difós un comunicat públic en aquest sentit.

Contra la política del conseller, 'instituts de guàrdia'

Més de dos centenars de docents d'Elx (Baix Vinalopó) s'han sumat a les protestes contra la política del conseller Font de Mora deixant oberts els instituts durant la vesprada i la nit del 3 de juny, un temps en què el professorat va oferir classes de repàs a tot l'alumnat, entre el qual hi ha el que estudia les proves d'accés a la universitat. Durant aquest temps, els equips docents que treballaven en els *instituts de guàrdia* van mantindre contactes amb les famílies i van confeccionar

pancartes de rebuig a la política educativa del Consell, "una política que pretén deteriorar la imatge de l'ensenyament públic per tal de justificar la creixent privatització, palesa en la decisió de concertar l'educació infantil i els batxillerats". El tractament donat a l'Educació per a la ciutadania, el *pla Èxit*, el decret d'optatives o les reduccions horàries en Filosofia són les principals mesures que han provocat la resposta del col·lectiu docent il·licità. "Els instituts de guàrdia —indica en un comunicat la Plataforma en defensa de l'ensenyament públic— són una mostra que no ens han vençut, són la mostra de que hi ha resistència i hi haurà futur.

José Antonio Fernández Cabello, director de l'IES Virgen del Remedio, d'Alacant

“L'institut és un espai de promoció social per als fills dels treballadors”

José Antonio Fernández Cabello / FOTOS: A. S.

Rafael Miralles Lucena

La pràctica totalitat del claustre de l'institut Verge del Remei d'Alacant, més d'un centenar de docents, ha aprovat un document on manifesta el “rebuig més rotund” a l'Educació per a la ciutadania que pretén implantar el govern valencià. El claustre recorda “el dret que té el professorat per a adoptar les mesures legals i de pressió necessàries per a evitar la publicació de l'esmentada Ordre”.

José Antonio Fernández Cabello (Alacant, 1946), un dels fundadors de l'STEPV a les comarques del Sud, abandonarà en dos mesos la seua carrera professional en la direcció d'aquest institut que atén més de 900 estudiants. A més del seu tarannà reivindicatiu, l'IES Verge del Remei està reconegut com un centre de referència pel seu compromís amb l'atenció a la diversitat i la innovació educativa.

L'institut té, a més de les cinc línies d'ESO —una d'aquestes en valencià—, amb tres modalitats de batxillerat, dos cicles formatius de grau mitjà i tres de superior. També s'hi imparteix un mòdul experimental de biblioteconomia.

L'actual director ja va encapçalar l'equip directiu que va accedir al càrrec en 1986. “La prioritat d'aquell grup, explica, va ser aglutinar les distintes sensibilitats existents en el claustre”. En aquell mateix any, quan començaven els debats sobre la reforma educativa, l'institut s'hi va entregar a fons: “Vam ser un dels pocs que vam posar en marxa els treballs experimentals, una tasca en què ens vam implicar prop de 40 professors i professores”. El centre, immers

Els antics docents de secundària hem après molt dels mestres, estan molt preparats per a atendre la diversitat del nostre alumnat

L'equip directiu no ens tanquem en els despatxos. Jo preferisc passar més temps en els corredors, parlant i escoltant la gent”.

en un barri d'immigrants, té la seua història. El director conta que pels anys seixanta, abans de construir-se l'institut, “la majoria de la població que hi arribava procedia d'Andalusia, Múrcia i Castella, i l'administració volia crear un institut d'FP, uns estudis llavors molt estigmatitzats, en què solien acabar els fills de les famílies treballadores”. “L'associació de veïns d'aquella època”, prossegueix Fernández Cabello, “era molt lluitadora i no ho va acceptar perquè volia per al barri un centre de batxillerat”. “Abans i ara aquest institut”, sosté el director, “és un espai per a la promoció social dels seus alumnes, majoritàriament fills de treballadors”. ¿Tots

els estudiants són d'extracció social humil? “No tots”, puntualitza. “A més dels que estudien en valencià, molts d'ells fills de professors i funcionaris, tenim el batxillerat artístic, que es nodreix d'alumnat de tot Alacant”.

José Antonio reconeix que, en els anys noranta, quan l'institut va acollir els nous ensenyaments de l'ESO amb els mestres procedents de col·legis de Primària, “hi va haver resistències”. “Vam passar de treballar amb estudiants diguem-ne “seleccionats en origen” a fer-ho amb alumnes més joves, alguns amb retards acadèmics, absentistes i amb problemes de convivència. A més, alguns companys veien els nous professors procedents de les escoles com a intrusos que podien llevar-los el lloc de treball, no estaven preparats per a un canvi tan fort”.

Però el centre, relata, va saber reaccionar: “El treball dels mestres en els departaments va desterrar les suspicàcies en tots els sentits. De fet, els antics docents de secundària hem après molt d'ells, estan molt preparats per a atendre la diversitat del nostre alumnat”.

L'arribada dels primers cursos de l'ESO al Verge del Remei, a la fi dels anys noranta, coincideix amb la segona onada d'immigració que s'instal·la al barri, joves procedents majoritàriament d'Amèrica Llatina, el Magreb, l'Est europeu i l'Àfrica subsahariana. “A l'institut hi ha ara estudiants procedents de 36 països que han vingut a viure ací. Molts d'ells, resideixen en pisos pastera amb quatre habitacions on conviuen quatre famílies, per abaratir el lloguer”.

José Antonio explica que, a pesar de no

disposar de recursos específics, l'institut sempre ha tractat de respondre a aquesta realitat. “Molt abans que sorgiren les respostes promogudes des de l'administració, vam impulsar un programa d'acompanyament, equivalent al que després seria el Proa”. Amb una quinzena de docents implicats i uns 130 alumnes atesos, des d'aquest àmbit “s'escolta els xiquets, se'ls orienta i se'ls ajuda a resoldre els problemes que presenten en les àrees bàsiques. Cada dia, amb l'orientació del professorat, es queden a fer els seus deures en el centre. Aquesta activitat contribueix a millorar la seua autoestima, cosa que implica que l'èxit que obtenen és molt superior al que tindrien si estigueren sols a casa o al carrer, com ocorria abans”.

Els nombrosos rètols en àrab, xinés, romanés o rus fixats en els corredors del centre són testimonis visibles de la sensibilitat cap als nouvinguts. Per afavorir la seua integració, funcionen tallers de percussió, teatre i dansa, entre altres, i es potencia l'ús de la biblioteca com a instrument de compensació educativa: “Ofereim més recursos a les persones que tenen més necessitats, els que són més vulnerables”. Cada any s'hi organitzen també tres festes impregnades de les cultures del Magreb, Llatinoamèrica i l'Est d'Europa, on els principals protagonistes són els immigrants d'aquestes àrees.

Però la diversitat de l'alumnat no es manifesta només en la procedència geogràfica o les identitats ètniques i culturals. “Des de 1990, assenyala José Antonio, tenim matriculats molts alumnes sords que necessiten atencions educatives especials”.

Previdre l'absentisme

L'últim dels programes que s'ha posat en marxa és el de prevenció de l'absentisme escolar. “Es un programa pioner al País Valencià, per a respondre a la constatació que hi ha alumnes als quals no els agrada estudiar i que deixen de vindre a classe, amb un risc greu d'abandonar el sistema educatiu. Els ajudem a assolir d'una altra manera uns continguts mínims de llengüa, matemàtiques o ciències, amb tallers que els acosten al món del treball amb vista a la seua futura inserció. Per exemple, per a fer una paella han d'anar al mercat, preguntar a la gent, buscar en Internet o calcular la quantitat d'arròs que han de posar-hi”. Actualment funcionen quatre tallers adscrits a aquest programa, reparació d'electrodomèstics, coneixement de la ciutat, paneteria i rebosteria i jardineria i horticultura.

¿Com es viu la professió després de 30 anys d'ofici? “Ho faig tan bé com sé fer-ho, i si hi ha algun mèrit és ser l'animador, impulsar i descentralitzar responsabilitats, canalitzar el que altres companys fan. I si alguna cosa no ix bé no passa res perquè hem aconseguit que s'hi implique molta gent. Quan innoves amb programes nous pots topar amb problemes i conflictes, però l'important és no perdre de vista l'objectiu. Ací, l'equip directiu no ens tanca en els despatxos, sinó que procurem estar prop del professorat, que és el que fa la tasca més dura. Jo preferisc passar més temps en els corredors, parlant i escoltant la gent”.

SALUT LABORAL

Des de 2008/09, la coordinació de prevenció s'incorpora a l'estructura organitzativa

Un centre, un coordinador de prevenció

STEPV ha qualificat d'"avanç molt important" l'acord aconseguit en la comissió sectorial de seguretat i salut laboral que dona via lliure a l'ordre que regularà la figura del coordinador de prevenció de riscos laborals en els centres educatius. La mesura suposa que, a partir del curs 2008/09, l'estructura organitzativa de tots els centres docents no universitaris dependents de la Conselleria d'Educació incorporarà un coordinador o una coordinadora de riscos.

Les tasques del coordinador

El coordinador haurà de disposar dels recursos preventius establerts per la Conselleria d'Educació i tindrà les funcions següents:

- Comunicar a la Direcció Territorial d'Educació els

incidents i accidents que afecten les persones empleades públiques del centre, i col·laborar amb el personal tècnic del servei de prevenció de riscos laborals del sector docent en la seua investigació.

- Comunicar a la Direcció Territorial la presència en el centre de factors, agents o situacions que suposen un risc rellevant per a la seguretat i la salut en el treball.
- Col·laborar amb el personal tècnic del servei de prevenció en l'avaluació de riscos laborals en el centre i fer el seguiment de l'aplicació de les mesures preventives planificades.
- Col·laborar amb els delegats i les delegades de prevenció i amb el comitè de Seguretat i Salut com a responsable en els aspectes relatius al mateix centre.
- Facilitar la intermediació entre

l'equip directiu i el claustre, o la Direcció Territorial, per fer efectives les mesures preventives prescrites.

- Elaborar i coordinar la implantació, el manteniment i la revisió periòdica de les mesures d'emergència i, si és el cas, del pla d'autoprotecció del centre.
- Col·laborar amb la direcció del centre en la realització de simulacres d'evacuació, i coordinar les ajudes externes.
- Col·laborar amb l'equip directiu en la comprovació i l'actualització de les dades relatives a les instal·lacions escolars i les seues revisions periòdiques.
- Col·laborar en les activitats d'informació i formació dirigides al personal del centre i en les campanyes de promoció de la salut o de sensibilització en la prevenció de riscos promogudes pel servei de prevenció.

■ Col·laborar en la difusió dels valors, les actituds i els comportaments de la cultura preventiva en els projectes educatius i curriculars.

El nomenament dels coordinadors, per dos anys prorrogables, serà a càrrec de la Direcció Territorial, a proposta de la direcció del centre, després d'escoltar el claustre. Hi tindrà prioritat el professorat amb destinació definitiva. Per a realitzar les tasques de coordinació es disposarà de dues hores lectives setmanals i dues de complementàries. A la finalització de cada curs escolar, el coordinador o la coordinadora elaborarà un informe sobre les actuacions realitzades en el centre, el presentarà al claustre i el remetrà al servei de prevenció del sector docent. D'altra banda, la Conselleria s'ha compromés a

desplegar un pla específic de formació.

Els coordinadors i coordinadores de centre poden ser a partir d'ara una peça clau en l'estructura preventiva. En aquest sentit, el Sindicat ha fet una crida a totes les persones afiliades per tal que s'impliquen activament en aquest procés.

POLÍTQUES EDUCATIVES

L'anàlisi de les competències educatives, eix de la jornada de debat dels MRP valencians

Allioli
Com en anys anteriors, els moviments de renovació pedagògica (MRP) del País Valencià van celebrar la trobada anual. Enguany, la reunió, organitzada pel Col·lectiu d'Ensenyants de la Ribera (CODERI) va tindre lloc a Cullera (Ribera Baixa). Les anomenades "competències bàsiques" van centrar la majoria de les intervencions. A partir de l'anàlisi dels documents que situen les competències bàsiques en el marc les polítiques neoliberals, els membres dels MRP van estudiar el desenvolupament i la implantació d'aquestes competències a tot l'Estat espanyol. Els debats van abordar l'estat de la qüestió al País Valencià i van responsabilitzar la Conselleria d'Educació de dificultar qualsevol acostament a les

propostes constructivistes del Ministeri.

Els MRP critiquen i denuncien la concepció de l'educació com a capital humà i l'organització de l'educació com un mercat, i defenen la introducció, en els processos d'ensenyament, de continguts que qüestionen l'ordre econòmic, social i cultural del neoliberalisme.

En aquesta línia, "cal garantir l'autonomia dels centres educatius i del professorat. En comptes de la propaganda per a consumir 'productes educatius', cal desplegar projectes cooperatius que racionalitzen els serveis i mantinguen un compromís social".

En les jornades també es va dur a terme un taller sobre "la intel·ligència emocional com a competència de competències", es

va presentar la plataforma Cullera Laica i es va informar sobre el desenvolupament de l'Educació per a la ciutadania i el treball portat a cap en el si del Consell Escolar Valencià.

Les jornades van dedicar un temps al debat sobre els intents de la Conselleria per posar fi a l'experiència innovadora i compromesa de l'escola d'Almoines. La Federació va decidir elaborar un manifest de suport a aquesta comunitat educativa i al seu equip directiu, i va acordar impulsar totes les accions possibles per evitar que es materialitze l'agressió.

Informació sobre la XXXIII Escola d'Estiu del País Valencià a: <http://www.fmrppv.org/33escola.htm>

XXIV Escola d'Estiu Marina-Safor

DRETS HUMANS I EDUCACIÓ

IES Gregori Maïans, Oliva, 1, 2 i 3 de juliol

(extracte del programa)

Xarrada L'Alcúdia, ciutat educadora, Rosa Martínez.

Actuació Dolç Tab Jazz Project.

Cloenda Drets humans i educació, Gonçal Anaya.

Grups de treball i seminaris

Educació afectivosexual Rosa Cerdà (projecte Trèvol)

Dances del món Esteban Navarro (grup Xucurruc)

Teatre terapèutic Cristina Abellán (psicòloga).

Resolució de conflictes i convivència Rosa Martínez, Fany Miguens,

José Manuel López, Olga Ramírez Pilar Cotorruelo, Daniel Climent.

Jackson Pollock o l'abstracció gestual lineal Ana Soler.

Patrimoni natural a les comarques centrals Xavier Ródenas

Animació lectora. Expressió oral i dramàtica Joaquín Lozano.

Més informació i inscripció
www.mestrescomarquescentrals.cat

XXXIII ESCOLA D'ESTIU DE LES TERRES DEL SUD

Moviment de Renovació Pedagògica del País Valencià

UNED, Elx, de l'1 al 4 de juliol de 2008

Cursos

Prevenció de l'estrès docent. Recorrido poético: diez palabras para sobrevivir a un diluvio. Xenofobia y misoginia a lo largo de la historia. Proyecto viure la mirada: Aproximació a l'art per a xiquets i xiquetes. Intel·ligència emocional.

Tallers i experiències

Prevenció de l'estrès docent. 25 documentos para comprender la discriminación y la violencia de género. Vive tu viva voz. Instrumentos musicales del mundo, fabricación y ejecución. Taller d'experiències.

Aules debat

Competències bàsiques. Coeducació hui. Mujer y arte. Infancia i adolescència. Nuevas miradas.

Altres

Lliurament del Premi Melchor Botella
Actuació de Carlos Blanco

Més informació i inscripció:
<http://www.eets.cat/>

Els responsables de l'avinguda de Campanar desvien la responsabilitat a la Conselleria d'Hisenda

Educació reconeix la insuficiència dels pressupostos de 2008 per a l'homologació salarial amb l'ensenyament públic

Allioli

En la comissió de seguiment de l'Acord del 19 de maig, els responsables de la Conselleria van confirmar que els mòduls pressupostaris de 2008 per a l'ensenyament concertat resulten insuficients per a arribar fins al cent per cent de l'homologació amb l'ensenyament públic. La dotació prevista per l'administració valenciana no permetrà que els salaris del sector s'equiparen amb els dels centres públics. La retallada del pressupost del Consell també impedirà aplicar l'acord del 8 de maig que preveia l'increment de les retribucions en 25 euros a partir del juny, 25 més a partir del setembre, i 25 més a partir del desembre.

La Conselleria, que reconeix el deute, no n'assegura el pagament en 2008. Com que no estan pressupostades les quantitats degudes, indiquen els seus portaveus, "ara depèn d'Hisenda, que hauria de transvasar els diners des d'altres partides pressupostàries". Educació tampoc no ha informat de la data en què abonarà els endarreriments corresponents a 2007 i la paga de 25 anys (Quadre 1).

Cooperatives sense pagament delegat

Pel que fa a les cooperatives sense pagament delegat, entitats que reben el mòdul salarial dels docents i l'abonen directament, Conselleria va confirmar que en els mòduls "no figuraven les quantitats

per a poder pagar els endarreriments de 2006 i 2007". L'administració reconeix que aquest col·lectiu "té dret a percebre el mateix que els docents de pagament delegat" i s'ha compromès a estudiar una solució que passa també per la Intervenció

de la Conselleria d'Hisenda, que ha d'indicar si fa efectives aquestes quantitats fora del mòdul a les cooperatives (Quadre 2).

Centres en crisi

D'altra banda, l'STEPV va instar la Conselleria a convocar amb caràcter d'urgència la comissió de seguiment per a tractar l'acord de recol·locació dels docents provinents de centres en crisi, que fa tres anys que està paralitzat. L'acord afecta docents que en molts casos no cobren la prestació per atur i d'altres que encara no s'han pogut incloure en la borsa de recol·locació. Al professorat que ha renunciat a estar en la borsa i ha optat per la indemnització incentivada no se li reconeix la possibilitat de sol·licitar-la.

QUADRE 1

DESHOMOLOGACIÓ SALARIAL DEL PROFESSORAT DE L'ENSENYAMENT CONCERTAT		
	2007*	2008**
Infantil i Primària	210,14	699,92
Mestres 1r Cicle d'ESO	0	0,68
Llicenciats/des 1r Cicle d'ESO	186,76	533,12
2n Cicle d'ESO i Cicles Formatius	188,02	534,52
Batxillerat	188,02	699,93

* Quantitats pendents de 2007 (en euros)

** Quantitats que no figuren en els mòduls de salaris de 2008 (en euros)

QUADRE 2

DESHOMOLOGACIÓ SALARIAL DEL PROFESSORAT DE COOPERATIVES				
	2006	2007	Total endarreriments 2006-2007*	2008**
Infantil i Primària	292	210,14+130=340,14	632,14	699,92
Mestres primer cicle d'ESO	292	0+130=130	422	0,68
Llicenciats/des primer cicle d'ESO	314,62	186,76+130=316,76	631,38	533,12
Segon cicle d'ESO i cicles formatius	314,62	188,02+130=318,02	632,64	534,52
Batxillerat	314,62	188,02+130=318,02	632,64	699,93

* Quantitats pendents de 2006 i 2007 (en euros)

** Quantitats que no figuren en els mòduls de salaris de 2008 (en euros)

Segons la pregunta, la resposta

Notes en clau d'humor sobre l'acció sindical en privada

Miquel Calatayud

L'acció sindical en l'ensenyament privat té una columna bàsica en el treball diari: la consulta telefònica i el correu electrònic. És un temps que es dedica a la investigació, la reflexió i la capacitat de veure i entendre els signes i els senyals. Perquè no sols ens arriben consultes de convenis sinó de salut laboral, seguretat social, comitès d'empresa, promoció professional, conflictes, etc. Informem sobre alguns convenis, encara que nosaltres no els hàgem signat. I segons la pregunta, la resposta:

- La disciplina i organització del treball és facultat específica de l'empresari i s'ajustaran a al que està previst en les disposicions laborals. (Conforme és el burro li fan l'albarda).
- Contractes que tenen com a objecte la realització d'una obra o servei amb autonomia i substantivitat pròpia, de duració incerta, dins de l'activitat de l'empresa. Són els contractes d'obra i servei; pareixia que il·legals, però... (Lo que u no vol un altre ho agafa al vol).
- La jornada anual total serà de

1.180 hores, de les quals es dedicaran a activitat lectiva com a màxim 850 hores i la resta a no lectives. Però qui organitza és l'empresari i... (El diumenge que tinc ganes no me deixen treballar).

- Es podran utilitzar fins a un màxim de 40 hores per activitats no lectives, en un període màxim dels huit primers dies de juliol o els huit darrers d'agost. (Una figa no fa estiu).
- Les mares de bessons tenen 18 setmanes de maternitat i dos mesos de lactància, així es recull en les instruccions o resolucions administratives dictades a aquest efecte. (Les millors peres són les regalades). Quantes mares han criat els fills i filles sense permís de maternitat i lactància curada! Tot un homenatge a les dones més grans.
- Durant el temps d'excedència no es comptarà l'antiguitat al treballador, el qual sols conservarà el dret a reingressar si en el centre de treball hi haguera una vacant de la seua especialitat o categoria laboral. (Les penes són no tindre sou, morir-se el bou i la llocada).

- Els treballadors i les treballadores que complisquen 25 anys d'antiguitat en l'empresa tindran dret a una única paga l'import de la qual serà l'equivalent a una mensualitat extraordinària per cada quinquenni complit. Darrerament, però, ningú no l'està cobrant. Què deu passar? (Sense masclets, dolçaina i tabalet, la festa no és festa ni res).
- Les malalties neurològiques cròniques, patologies otorinolaringològiques, malalties infectocontagioses, al·lèrgies cròniques... són malalties professionals. Sí però... (Nosaltres tenim raó però el gall negre té el bastó).
- Els delegats i les delegades sindicals, amb previ avís, podran absentar-se del treball, amb dret a remuneració, per acomplir funcions sindicals, en els termes establits legalment. (Amics, bons fins en l'altre món).

Un somriure de final de curs i bon estiu a totes les companyes i tots els companys. Salut i avant.

FOTO: TANIA CASTRO

Sindicalistes valencianes van assistir als debats sobre els estereotips sexistes

La imatge de les dones, a debat en unes jornades a les Canàries

Allioli
Una delegació de sindicalistes de la Intersindical Valenciana va participar en les jornades *Estereotipos sexistas en la imagen de las mujeres*, celebrades a l'abril a Santa Cruz de Tenerife. Les jornades estaven organitzades per l'organització de dones de la Confederació Intersindical, STES i la Secretaria de la Dona de l'STEC-Intersindical Canària. Les jornades pretenien oferir un espai per a la reflexió i la formulació de propostes respecte a la reproducció i representació tendenciosa i estereotipada de les imatges de les dones. Els debats van mostrar que els estereotips sexistes condicionen i impedeixen la representació igualitària de les dones i els homes, a més d'afectar la convivència en igualtat i el respecte mutu entre els sexes.

En la ponència *La imagen de la mujer en las artes plásticas*, Francisca López Carreño, de la Universitat de Múrcia, va fer un

recorregut per l'obra de dones artistes, com ara Artemisa Gentileschi, Lucy Lippard, Judy Chicago, Georgia O'Keeffe, Eva Hesse, Mary Kelly o Rose Marie Troquel, entre d'altres. Per la seua banda, la representant de la Secretaria de la Dona de la Intersindical Canària va presentar un estudi sobre les dones en el món laboral, que palesava l'exclusió que pateixen en determinats sectors, com el portuari o la construcció.

Miguel Ángel Arconada va abordar amb nombrosos exemples el tractament que reben les dones en els mitjans de comunicació. La seua aportació va posar l'accent en el món de la publicitat, on és palès l'androcentrisme, el discurs sexista i la masculinització hegemònica. Arconada va presentar materials que analitzen de manera crítica la normativa reguladora i els reptes pendents en els camps de la comunicació i l'educació. Amb "Els materials curriculars com a

dinamitzadors del canvi coeducatiu", Mª Carmen Bolaños va plantejar un debat sobre la funció social dels llibres de text. Bolaños va advertir que la seua gratuïtat marca la pràctica educativa: "Amb els llibres perdem gran part de la nostra autonomia professional, perquè els coneixements afectius i els socials, que són tan importants, resten fora dels textos". L'experiència educativa *Volver a empezar*, presentada per Marta Elena Beiro, directora de l'IES Cuenca del Nalón, abordava el seu pla de prevenció de la violència de gènere basat en la formació del professorat i en la sensibilització i modificació de conductes i actituds de l'alumnat, el professorat i les famílies.

Les jornades també van incloure tallers, entre els quals va destacar el presentat pel col·lectiu Harimaguada, amb un projecte multimèdia dirigit a l'educació afectivosexual, premiat el 2007 pel Ministeri d'Educació.

Concentració del 28 de maig / FOTO: ALLIOLI

La Intersindical, per la despenalització de l'avortament

Intersindical Valenciana ha expressat el rebuig davant les actuacions judicials contra les persones que van participar en la campanya per a la despenalització de l'avortament i que han derivat en la seua imputació i declaració davant els jutjats. El Sindicat es va sumar a la concentració del 28 de maig davant la Ciutat de la Justícia de València, quan estava citada a declarar una de les dones acusades. Intersindical ha exigít, de manera urgent, l'eixida de l'avortament del Codi Penal.

PETJADES DE DONA

Maria Beneyto, reprendre silencis

Begonya Mezquita

La donzella plorada, la nocturna rosa, la del no mai més, des de la neu fins a la mort, surava.

Durant els anys de la postguerra una generació d'escriptors, entre els quals hi havia Joan Valls, Santiago Bru i Vidal, Carmelina Sánchez-Cutillas, Matilde Llària o el mateix Estellés, va haver de tancar amb clau el desig de dir-hi la seua en veu alta, i amagà darrere d'un simbolisme hermètic una literatura carregada d'angoixa existencial. El seguit de factors socials i polítics que van marcar el País Valencià per a una llarga i cruel temporada —que encara cueja—, han fet de la ploma d'aquesta valenciana de 83 anys un pou de laments, un redós de dolor i de silenci, al qual retorna una vegada i una altra. La carrera literària de Maria Beneyto ha estat llarga, intensa i difícil.

També la consciència que ser dona en aquest panorama desolador no hi suma cap avantatge, ans al contrari: un univers construït i definit pels homes, amb una total absència de referents femenins, necessita veus que tracen noves sendes. Tanmateix, aquesta *dona forta* s'autoimposa l'àrdua empresa de reinventar el llenguatge: *Dejó el hogar con apagados troncos / cansada de ser sólo estela de humo*. Poques poetes han escrit la feminitat com ella. En els llibres de poemes que ha publicat en català, per

Un univers construït i definit pels homes, amb una total absència de referents femenins, necessita veus que tracen noves sendes

exemple, des del llunyà *Altra veu* (1947) fins a *Bressoleig a l'insomni de la ira* (2003), hi trobarem un afany conscient de ser l'eco de la diferència i de buscar les imatges que un món fal·locèntric ha ignorat: *Després de soterrada la tendresa / vàrem llençar els pètals de la neu, que afegia / més gel, al que amagava la glaçada disfressa / on l'au del vidre congelat vivia*. És així com l'autora desvetlla un somni que madura i creix amb les seues paraules, al costat del record constant de la mare, símbol de la infantesa i també de la terra, del dolor, la desesperança i el plany dels qui pateixen.

Que el temps i la crítica no hagen fet justícia d'aquesta escriptora no deixa de ser una notícia sorprenent. El conjunt de la seua obra, una trentena de llibres de poesia i de prosa, hauria de ser, ara per ara, un referent clar del nostre panorama literari.

Almoines, un projecte d'escola pública injustament qüestionat

El projecte d'escola pública representat pel CP El Castell d'Almoines [Safor] és de tota la comunitat educativa. Pares i mares, alumnat, professorat, institucions del poble. Pocs centres del País Valencià poden presumir de tanta unanimitat i grau de compromís amb la societat a qui representa i a qui serveix. I no és d'ara. Als anys setanta, l'escola va ser pionera en l'adopció del valencià com a llengua d'ensenyament. A Almoines sempre s'ha treballat de valent per esdevindre punt de trobada de la comunitat.

En tot aquest temps, l'equip pedagògic ha realitzat una tasca que identifica aquesta escola com una de les capdavanteres en l'educació, la participació responsable, l'exercici de la democràcia i l'autonomia de tots els sectors. Són trets que també s'han traduït en l'edició de materials i llibres reconeguts molt favorablement en l'àmbit de la renovació pedagògica. El col·legi d'Almoines ha estat reiteradament visitat per professionals d'altres centres desitjosos de conèixer i compartir experiències d'organització i innovació pedagògica, també per successives promocions d'alumnes de Magisteri que hi han fet pràctiques. L'escola d'Almoines, a més, ha obtingut importants premis i reconeixements d'entitats públiques i privades, pel seu compromís amb l'educació, amb el medi ambient, l'escola valenciana. Els professionals i el mateix projecte d'Almoines han estat protagonistes reiterats en reportatges, entrevistes i altres treballs en les revistes especialitzades més importants del sector educatiu.

Ara, però, la Inspecció educativa ha considerat que la tasca directiva és

Batiste Malonda / FOTO: ARXIU

mereixedora d'una avaluació negativa i, així, la Direcció Territorial de València ha dictat una resolució que ordena no prorrogar l'exercici de la direcció al seu titular actual, Batiste Malonda. Aquesta valoració unilateral i injustificada de la Conselleria d'Educació ignora la comunitat del centre, responsable de fer el seguiment del projecte educatiu, que sempre ha valorat favorablement el treball realitzat. La mesura d'Educació té una inequívoca intencionalitat política, que pretén qüestionar i llançar un avís al professorat i els centres més compromesos amb l'escola pública valenciana. La comunitat educativa d'Almoines —i de molts altres centres del País Valencià mobilitzats solidàriament— ha reaccionat amb unes al·legacions a la resolució de la Direcció Territorial. L'administració pot rectificar encara. És de justícia.

EN EIXIR DE CLASSE

A vosaltres, mestres "d'un país que ja anem fent"

Reconeixement del Sindicat als homes i dones que es jubilen

En la dècada dels seixanta i setanta del segle passat, unes joves generacions de professionals de l'ensenyament eixien de les escoles de Magisteri i de les facultats disposades a fer del seu treball diari alguna cosa més que guanyar-se dignament un salari.

Venien carregats d'il·lusions i d'esperances, no els agradava l'ensenyament que coneixien, volien fer coses noves. Amb mitjans senzills —la planxa de coca, la correspondència escolar, les eixides de les escoles, la música, la cultura popular, els mètodes de l'escola activa...—, volien despertar xiquetes i xiquets de la llarga nit del nacionalcatolicisme, la Dictadura, les camises blaves, *prietas las filas*, *montañas nevadas* enmig d'un desert cultural i social.

No ho van tindre gens fàcil. Calia renovar l'escola. Però no sols l'escola perquè tot estava per fer. Volien una escola activa i democràtica i volien també una societat democràtica. Aspiraven a

construir una escola popular i fer del valencià una llengua de prestigi, d'ensenyament arrelat al medi.

Va ser un període ric en experiències i en la recerca de solucions. Aquelles dones i aquells homes fins i tot hagueren de construir les seues pròpies organitzacions. Van ser els impulsors dels moviments unitaris d'ensenyants, el pas previ a la constitució dels sindicats de treballadors i treballadores de l'ensenyament, els moviments de renovació pedagògica i les escoles d'estiu, les associacions i coordinadores per l'Escola Valenciana...

Es van implicar de valent en tota mena d'organitzacions sociopolítiques que lluitaven per aconseguir una societat democràtica, els primers moviments de defensa del territori, les plataformes per l'alliberament de les dones, els col·lectius impulsors de la solidaritat amb altres pobles... Del no-res,

aquestes companyes i aquests companys han fet realitat el que era un somni combatut i il·lusionat. I s'han mantingut actius fins a l'últim dia que han xafat l'escola o l'institut. I el sindicat, el col·lectiu, l'associació...

Una xicoteta mostra d'aquesta trajectòria ens la brinda el company Agustí Bel, de Castelló, que en l'últim any de treball, abans de la jubilació, no ha dubtat a acceptar la invitació d'ocupar una plaça de permanent, perquè el sindicat el requeria perquè trasmetera la seua valuosa experiència.

De nord a sud del País, de llevant a ponent, el llistat de persones com Agustí és extensíssim. L'Escola Valenciana té un deute amb totes elles i l'STEPV, el sindicat de l'ensenyament anuncia el seu compromís per a reconèixer públicament la seua tasca.

Secretariat Nacional-STEPV

Concha Durán Mansilla, professional i sindicalista

Amiga: quin curs d'emocions i records t'espera! Som afortunades perquè podem oferir-te el nostre reconeixement. I explicar qui ets i què ha significat per a nosaltres saber de tu. Et recordem per haver treballat durant 30 anys a Montcada i sembrar junt amb altres persones la llavor de l'STEPV. Et recordem per ser representant sindical durant molts anys, per la teua obstinació a distribuir informació, convocar i defensar l'escola pública. Per la teua participació activa en assemblees i mobilitzacions. Perquè en l'última vaga, vas ser l'única del teu claustre que va respondre... Les teues companyes i amigues volem deixar

constància pública de la teua dedicació, tolerància, inconformisme, companyonia, comprensió i afecte a l'alumnat, que és per a tu "el més important, el primer de tot!". Són centenars les persones per les quals t'has preocupat, les persones a qui has educat i has ajudat a convertir en bona gent. Ara desitgem que la mateixa força i passió que has ofert a l'escola pública te la dediques a tu mateixa. T'ho mereixes. Estem orgullosos de tu i t'estimem. Ets, per a nosaltres, un gran referent professional, i tenim la sort que sigues amiga nostra.

Les teues amigues-companyes de Montcada

Concha Durán / FOTO: ARXIU

ALLEGRO MA NON TROPPO

Un altre final de trajecte

José Antonio Antón Valero

En realitat res no acaba definitivament. Acaben moltes coses, però en comencen d'altres. Enfront d'una visió anquilosada i impersonal de l'acció educativa, que prové en molts casos de la mateixa administració, cal cercar la reflexió, estimular-nos per continuar treballant. Aquest món educatiu, infravalorat però determinant per a una gran part del professorat i l'alumnat, ha de renàixer de les seues cendres, mitjançant l'autoanàlisi de les seues pràctiques i una projecció social més forta i decidida.

Compartim la vida amb els nostres xiquets i adolescents, per a bé i per a mal. Una vida que creix i que podem regar amb les nostres idees i vivències. El paisatge rural o urbà, replet de referències culturals i socials, urbanístiques i polítiques, forma part d'aquesta realitat quotidiana que integra l'aula cada dia. Ací es forgen l'esperit de pertinença, les dimensions col·lectiva i individual. El professorat exerceix

una influència encara notable com a vincle entre la societat, l'alumnat i les seues famílies. Tot això permet reelaborar un significat canviant de la comunitat, la identitat i la interculturalitat. Aprendre i créixer no és fàcil, menys en un món com el nostre, globalitzat, fragmentat i aparentment buit, almenys el dels països del Nord.

L'empatia que recorre la relació professorat-alumnat, hauria de recordar-nos quina va ser l'última vegada que els estudiants ens van contar els seus problemes o els de les seues famílies, i no només ens van consultar per les

L'empatia amb l'alumnat hauria de recordar-nos quina va ser l'última vegada que els estudiants ens van contar els seus problemes

seues eixides acadèmiques. O quan vam realitzar l'última excursió amb la participació dels pares i mares. O quan les seues preguntes, des de la confiança intel·lectual i moral que depositaven en nosaltres, els van servir realment per a raonar. O quan ens van eixir bé les dinàmiques de classe diferents i paral·leles, plantejades per a respectar les diferències en els seus ritmes d'aprenentatge i en les seues històries de vida personals. O quan els vam explicar la importància que té l'esforç i la responsabilitat. O quan vam saber barrejar amb encert el joc, la diversió, les habilitats i la necessitat de compartir...

L'espai escolar pot convertir-se en una cosa viva que ens ajuda a aprendre i a escoltar. Tot s'entremescla en aquest comiat emocionat amb què es converteix cada any el final de curs.

FENT CAMÍ

EN PANTALLA

Fora de la llar, fora de la llei

Begoña Siles Ojeda

Cobardes

Direcció i guió: José Corbacho, Juan Cruz.
 Repartiment: Eduardo Espinilla, Eduardo Garé, Ariadna Gaya Lluís Homar, Elvira Mínguez, Paz Padilla, Antonio de la Torre, Javier Bódalo. Fotografia: David Omedes.
 Gènere: Drama. Espanya 2008.

Els títols de les pel·lícules en defineixen l'essència. En *Cobardes* el tema central és l'assetjament escolar o *bullying*, però, a més, la covardia. Si no, ¿per què aquest títol? ¿Qui són els covards? Sembla que són, d'una banda, els escolars adolescents: el grup d'assetjadors, amb Gabi al capdavant, i l'acorralat adolescent Guille, el pastanaga, al costat de l'amiga de Guille. I, de l'altra, els adults: els pares, l'amo del restaurant, els mestres, els psicòlegs. Tots condemnats a patir i resoldre un problema d'assetjament escolar: ¿i com posiciona la trama de *Cobardes* els adults respecte al problema de l'assetjament escolar? Em pregunte pels adults, ja que a ells se'ls suposa el saber de l'experiència per a assumir la responsabilitat d'abordar i resoldre el problema.

En l'espai familiar, el *bullying* mostra la impotència per a actuar, la incomunicació, el silenci, la por de perdre la família, els fills. A l'escola, l'assetjament mostra una impotència que es trasllueix en una retirada per part dels mestres, i una falta de saber per a llegir el silenci de Guille o la manipulació lacrimògena de Gabi, per part dels psicòlegs.

Per tant, als adults d'aquests dos àmbits no se'ls atorga cap credibilitat de saber, perquè els adolescents implicats confien en ells. De tal manera, que tant l'acorralat com l'assetjador només responen amb la mentida i el silenci a les seues preguntes.

A *Cobardes*, però, hi ha Chape, l'amo de restaurant al qual se li atorga tota la credibilitat. És, tot i que la trama ens mostrarà una altra cara ben distinta del personatge, l'únic home representat amb una mirada capaç d'observar més enllà del seu narcisisme. La seua paraula és l'única que, en no atabalar-se per la por de la vida, pot oferir una solució.

Els dos adolescents centrals, l'acorralat i l'assetjador, s'identifiquen amb un mateix sentir: veure com els seus pares són silenciats fins a la humiliació pels seus caps, el laboral i el polític. I en vista d'això, l'únic que fan els joves és abaixar el cap. ¿Com poden confiar en els seus pares?

Hi ha un sentiment clarament perceptible en l'assetjament: la por. De fet, un dels joves ho sap i ho diu. Així doncs, només els queda cercar la resposta al problema fora de la llar. I paradoxalment, la resposta arribarà de la mà d'un personatge situat fora de la llei. Per això *Cobardes* només pot acabar amb un intercanvi de papers entre els dos personatges centrals. Un cercle tancat, sense futur.

ENXARXATS

Joan Cortés

Convivència escolar

<http://portales.educared.net/convivenciaescolar/>

La convivència és un factor clau de l'educació de milions de xiquets i xiquetes que omplim les aules cinc dies a la setmana. Segurament, no té res a veure amb el rendiment escolar curricular però sí, i molt, amb la qualitat humana de les pròximes generacions adultes.

Jornada continuada

http://www.ampacolegioalhambra.org/rubrique.php3?id_rubrique=26

Algunes qüestions són emocionalment controvertides perquè no hi ha hagut prou informació. Quant a la jornada continuada, són les mateixes ampes les que han de contrastar la informació sobre la base de les experiències.

Responsabilitat social corporativa

http://es.wikipedia.org/wiki/Responsabilidad_social_corporativa

Sovint es parla d'ètica social davant un fenomen protagonitzat pel algun col·lectiu humà. Les empreses també són col·lectius humans, amb una evolució i unes estratègies que han d'inspirar-se en l'ètica per molt allunyades que estiguen de la seua metròpoli.

Noves tendències a educació física

<http://www.retos.org/>

Retos. Nuevas tendencias en Educación Física, Deporte y Recreación ha estat fundada per la Federació Espanyola de Docents d'Educació Física (FEADEF) al setembre de 2001. Té com a objectiu l'edició d'articles originals relacionats amb les ciències de l'activitat física i l'esport.

NATURA VALENCIANA

La vincapervinca

Isabel Ramajo, Joan V. Pérez Albero

Les substàncies nootròpiques són aquelles que actuen sobre les capacitats cognitives: milloren la intel·ligència, l'aprenentatge, la concentració i la memorització, sense efectes apreciables sobre el sistema nerviós central. El vocable deriva del grec en el seu doble significat: *nous* (intel·ligència) i *tropo* (moviment).

La vinca és un gènere de plantes herbàcies o subarborescives, coneguda també com a vincapervinca o herba donzella, que pertany a la família de les apocinàcies. La planta conté un alcaloide, la vincamina, que té efectes nootròpics en facilitar la circulació sanguínia cerebral i, en conseqüència, una major oxigenació de les cèl·lules del cervell. Les espècies més corrents d'aquest gènere a bona part d'Europa central i occidental són la *vinca major* i la *vinca minor*, però als Països Catalans és més freqüent i més estesa la vincapervinca, *vinca difformis*.

Les flors són de color blau o violeta, encara que n'hi ha una varietat que és molt atractiva pel seu perfil blanc. Li agrada l'ombra i els llocs poc assolellats, floreix al començament de la primavera i la recol·lecció de les fulles ha de fer-se al març o novembre, que és quan tenen el major contingut en vincamina.

Les plantes d'aquest gènere s'usen en jardineria com a ornamentals. Les tiges freqüentment formen arrels quan toquen terra, i permeten així la seua propagació, d'ací la seua tendència a envair el territori i no deixar créixer altres plantes. El seu nom prové del vocable llatí *vincere*, que significa "unir, lligar, enllaçar", en clara referència a aquesta extraordinària capacitat d'arrelament.

La vinca és molt apreciada en homeopatia. A més de les seues propietats nootròpiques està indicada per al mal de cap, la hipertensió i, fins i tot, la fragilitat capil·lar. Es pren en infusió i les fulles fresques, aplicades a les ferides, tenen propietats cicatritzants. La vincamina forma part de molts compostos farmacèutics i és aconsellable utilitzar-la sempre sota control mèdic.

EL RACONET DE PAU

Xela

SENYO, PER QUÈ NO TENIM EN CLASSE UN RACONET DE DORMITORI?
 (POTSER ELLA ENCARA NO SAP QUE ELS NADONS NO VÉVEN DE PARÍS?)

ESCRIT AHIR

Les edicions de la Diputació durant la postguerra

Ferran Pastor i Belda

Comentant amb l'amic Cèsar Ferrandis com reblar la informació que ens ha oferit ací mateix sobre els anys difícils, acordarem aquest reconeixement a la Diputació de València. El 1947 la Diputació Provincial de València creava la institució *Alfonso el Magnánimo*, un centre d'estudis "regional" semblant a d'altres de fundats durant la postguerra. Val a dir que la nostra corporació provincial tenia ja una certa experiència com a promotora d'institucions culturals. En el seu haver figuraven la fundació del *Centro de Cultura Valenciana* (1915), el Servei d'Investigació Prehistòrica (durant la dictadura de Primo de Rivera) i l'Institut d'Estudis Valencians durant la guerra. Entre els prohoms que feren realitat l'*Alfonso el Magnánimo* cal qualificar de providencial Arturo Zabala, arxiver bibliotecari de la Diputació, professor universitari i amic de Sanchis Guarner.

Les bones relacions de Zabala amb el valencianisme cultural dels anys 30 expliquen la constància que va aplicar la Diputació en l'edició de publicacions en català. Dues col·leccions insígnia, *Murta* i la *Biblioteca de Filologia* proveïen els lectors cultes de reedicions, novetats literàries i estudis històrics i filològics, com ara *Les llunyanies suggestives*, d'Ernest Martínez Ferrando (1952), o *Els parlars romànics de València i Mallorca anteriors a la Reconquesta* (1961), de Sanchis Guarner. Fuster i Casp també estaven representats en aquestes col·leccions. Per cert, aquesta diputació franquista també editava en els anys cinquanta autors de la resta del domini lingüístic, com ara *Tríptic de la Fidelitat* (1950), de Josep Maria López Picó, o *Vacances pagades* (1959), de Pere Quart, premiat amb l'Ausiàs Marc de Gandia.

Pel que fa a les publicacions periòdiques mai es valorarà prou el que va significar per a la continuïtat dels estudis literaris i filològics en valencià la *Revista Valenciana de Filologia*, que començà el 1951 sota la direcció del mateix Zabala. Durant tres dècades publicà articles, estudis i ressenyes de totes les primeres espases de la nostra cultura, en català i castellà: Martí de Riquer, Josep Maria de Casacuberta, Pere Bohigas, Miquel Dolç, Almela i Vives, Sanchis Guarner, Joan Fuster, Josep Giner...

Acabem aquest reconeixement a aquella illa de cultura institucional amb el Premi València de Literatura-Poesia de la Diputació, un guardó que descobrí i consolidà un bon grapat de poetes, Rodríguez Bernabeu, Bru i Vidal i Estellés, entre d'altres.

ESCRIT AVUI

Rondalles valencianes

Josep Franco. Dibuixos: Enric Solbes Bromera. Alzira 2008. 128 pàgs.

Les rondalles, a més d'entretindre'ns, ens transmeten els valors, les creences i els costums d'altres generacions. Aquesta acurada edició il·lustrada recopila nou de les més populars de la tradició oral valenciana, entre les quals hi ha *L'home del sac* o *El sabater i el dimoni*.

Les nostres paraules

Eugeni S. Reig
AVL. València 2008. 259 pàgs.

L'autor recupera de l'abandó unes tres-centes unitats lèxiques i fraseològiques contextualitzades amb exemples. Reig, alcoià i autor també de *El valencià en perill d'extinció*, presenta l'última mostra del seu treball incansable per la recuperació de l'idioma.

Les set competències bàsiques per educar en valors

X. Martín Garcia, J.M. Puig Rovira Graó. Barcelona 2007. 178 pàgs.

Ser un mateix, reconèixer l'altre, facilitar el diàleg, regular la participació, treballar en equip, fer escola i treballar en xarxa. La tesi central d'aquest volum és que els educadors cal que dominen i aprenguen a millorar aquestes competències.

Educación, guerra y revolución. Valencia, 1936-1939

J.M. Fernández Soria, A. Mayordomo UV. València 2007. 267 pàgs.

Recull de textos escrits durant la Guerra Civil (un discurs del ministre republicà Jesús Hernández, un treball de Juan Miguel Romá i quatre articles de Juan Rueda) sobre "el projecte d'una educació revolucionària". Completa l'edició un recull legislatiu sobre educació.

Aprender de la pérdida. Una guía para afrontar el duelo

Robert A. Neimeyer
Paidós. Barcelona 2007. 280 pàgs.

Per als docents que intenten ajudar les persones que han patit alguna pèrdua, aquest llibre planteja el dol com un procés actiu de "reconstrucció de significat" i de transformació, i ajuda a mobilitzar els recursos personals i socials per a pal·liar el dolor.

Cómo mejorar tu centro escolar dando la voz al alumnado

J. Rudduck, J. Flutter
Morata. Madrid 2007. 171 pàgs.

"Encara hi ha molt per aprendre dels alumnes sobre l'ensenyament i l'aprenentatge en col·legis i instituts", diuen els autors en aquest estudi on els estudiants ofereixen visions molt aclaridores sobre les pràctiques docents eficaces que més els ajuden a aprendre.

Al pie de la letra

Miguel Calatayud
Kalandraka. Sevilla 2007. 62 pàgs.

L'últim treball de Miguel Calatayud, el dibuixant, grafista i historietista d'Asp (Vinalopó Mitjà) reuneix, en una esplèndida i acurada edició a tot color, 28 il·lustracions manuals —sense text— referides a cada una de les lletres de l'abecedari.

Comunicando paz

María del Carmen Gascón
Ed. Popular. Madrid 2008. 192 pàgs.

Estudi sobre el tractament pels mitjans de comunicació dels conflictes bèl·lics i els que contenen violència directa. Des de la cultura de pau, es presenten activitats derivades de les premisses de Johan Galtung, potser el principal referent teòric d'aquests estudis.

El repte d'ensenyar a escriure

Paulina Ribera
Perifèric. UV. València 2008. 242 pàgs.

En l'aprenentatge de l'escriptura, una evidència: en acabar els ensenyaments obligatoris, molts joves no assoleixen els objectius desitjats. L'autora intenta oferir pautes perquè els ensenyants facen dels seus alumnes productors de textos reeixits.

Aspecte de les concentracions de passat 21 de maig, a València i Alacant / FOTO: ALLIOLI

Poca broma i més trellat

Antonio Ñacle

Ho hem d'admetre, la Conselleria fa bé això de crear confusió perquè resulte quasi impossible destriar les coses que tenen importància de les que no en tenen i, a més, són destructives. La tàctica de multiplicar les notícies negatives i traure-les a l'espai públic provoca desinformació, desesperança i paràlització.

La boutade de l'Educació per a la ciutadania —impossible d'aplicar en condicions mínimes de dignitat— és només una manera de fer notar l'oposició al govern espanyol, utilitzant les institucions de totes les valencianes i els valencians, no només del Partit Popular.

Per això constitueix un atac sense precedents al dret constitucional a la llibertat de càtedra la possibilitat que les famílies adegüen a les seues manies un programa

educatiu i s'establisca una forma alternativa d'avaluació. Si aprofundim en la desmesura tenim el pla Èxit. La qüestió és culpabilitzar els docents de les penúries del sistema educatiu i, per a resoldre-ho, res de millor que demanar voluntaris del mateix professorat perquè treballen gratuïtament a l'estiu. Aprofitant, això sí, que hi ha un ampli sector del col·lectiu que pateix condicions salarials i professionals molt precàries —els interins—, que pot sentir-se obligat a participar-hi. Mentrestant, la Conselleria no cobreix les baixes dels centres educatius, ni en temps ni en forma.

Per si fóra poc, la qualitat democràtica en els entorns educatius està en decadència i cada dia hi ha més direccions nomenades per la inspecció, que sol premiar la fidelitat i la submissió, ignorant els criteris professionals.

El castic s'aplica a l'esperit crític, com ha passat, recentment, al company Batiste Malonda, director de l'escola El Castell, d'Almoines (Safar).

Entre la ignorància i el victimisme

Aquests fets no són conjunturals sinó que formen part d'un problema més estructural. El País Valencià, comptant centres públics i concertats, té una despesa educativa per alumne de 4.259 euros, inferior a la de 14 comunitats autònomes, només per davant d'Andalusia i Múrcia. I si considerem el sistema públic, ocupem l'últim lloc de l'escalafó. La situació encara empitjora si atenem les inversions en l'ensenyament públic per alumne i els recursos invertits en formació permanent del professorat en els últims trenta anys.

Ens posem a tremolar si hem de fer cas del que diu el conseller Font de Mora, qui, en un exercici pervers d'ignorància i victimisme, assegura que tot ho solucionarà el transvasament de l'Ebre, com si la seua aigua ens haguera de dur el manà miraculós. Mentre es malgasten els diners en visites papals i obres faraòniques, els governants valencians instrumentalitzen l'ensenyament públic i no deixen d'afavorir l'escola privada.

Enfront de tanta ocurrència i destrellat institucional, cal recordar que les inversions en educació, investigació i innovació segueixen sent les úniques vies que poden fer que el País Valencià avance cap a un autèntic model de desenvolupament, sostenibilitat i modernitat.